

Creative Writing as a Situated Practice

Hannah Peters

4275764

Utrecht University

BA Thesis Gender and Postcolonial Studies

Supervisor: Vasiliki Belia

Academic year 2017-2018, blok 4

June 17, 2018

Table of contents

Abstract.....	3
Introduction.....	4
Theoretical Framework.....	5
Methodology.....	10
Research Analysis.....	14
Conclusion.....	22
Appendix A.....	25
Appendix B.....	26
Appendix C.....	31
Appendix D.....	35
Appendix E.....	39
Appendix F.....	44

Abstract

In this thesis I examine how students who practice creative writing use their awareness of their own personal identity to write responsibly. Based in an academic foundation of concepts such as *creativity*, *situated knowledge*, *socio-identities and personal identity*, *writing the other*, and *political art*. I conceptualize situated creative writing. Using semi-structured interviews, I interviewed five students who practice creative writing to examine how they put situated creative writing into practice. The participants shared a creative work which provided a contextual basis for the interview. In the analysis of the interviews I looked at 4 elements: *personal identity*, *audience awareness*, *depicting others*, and *political themes*. From the interviews I conclude that the participants use their awareness of their personal identity to write responsibly. They do so by using their personal experiences to inform their creative work, and by demonstrating awareness that depicting individual experiences can carry a political relevance, thus demonstrating the potential of situated creative writing.

Introduction

Imagine yourself in a sandbox. The sandbox is often representative of the possibility of limitless creation: often ‘sandbox mode’ in videogames is the mode for playing without restrictions. Now, in this sandbox, you can create everything you want. There are no limitations. Except that there are. Because you have only sand, you can’t create water. You have some tools, like your hands or a shovel, but not claws or a bucket. You have your imagination and experiences, but not those of someone else. In this analogy, the blank paper is your sandbox, and you are the writer. That does not grant you the ability to write everything, nor does it justify you to try this. The creative writer needs to be aware of the kind of sand they’re working with, and the tools they do and do not have. The creative writer needs to be situated.

Though writing doesn’t necessarily have anything to do with sand, I am trying to say that I am at unease with the general idea that the imagination is limitless, and that therefore all things can be written as long as you imagine them. Writers should allow people of marginalized groups to narrate their own experiences before trying to write these stories themselves. They should also, in case they wish to depict people and/or experiences of marginalized groups, make sure to be informed by people who belong to the group they wish to write about.

In this thesis I want to find out how students who practice creative writing use their awareness of their own personal identity to write responsibly. I named his kind of responsible writing ‘situated creative writing’. In the theoretical framework I conceptualize situated creative writing using relevant literature. I have conducted 5 interviews with students who practice creative writing and were interested in talking about themselves in relation to their work. In the methodology I explain why and how I have done the interviews. The interviews used the creative work participants shared with me as a guiding principle. I use these interviews to identify how these creative writers deal with their positionality in a practical manner. In the research analysis I identify the way in which positionality is part of creative writing practices by defining the situated creative writer.

Theoretical framework

In the theoretical framework I explain several concepts relevant to understanding how creative writing can be a situated practice. These concepts are *creativity*, *situated knowledge*, *socio-identities and personal identity*, *writing others*, and *political arts*. These concepts are contextually relevant to understanding *situated creative writing* because they provide the academic foundation on which situated creative writing is established. In describing situated creative writing, I create the conceptual understanding necessary to link data of the interviews to the concepts.

Creativity

The definition of creativity is discursive: it is not possible to provide a simple or satisfying explanation to what creativity is, or who is creative. Alfonso Montuori and Ronald E. Purser examine the social dimensions of creativity (1995). They argue that creativity and creative expression needs to be understood in historical and sociopolitical context: “Creativity is (...) the function of a judgment made by people, and these judgments are influenced by trends, traditions, and the social, political, economic, and aesthetic perspectives of their time and place” (71-72). They explain that what is considered creative today, may not have been considered creative in the past, or may be considered creative in another sociopolitical context (71). Therefore, what is creative is based on what is considered creative, and what is considered creative is dependent on context.

Despite the lack of a final definition, in order to understand what and who is considered creative, it is essential to understand that even contextual or temporal definitions of creative writing are shaped by power structures. Linda Nochlin criticizes the absence of ‘great women artists’ in the history of art (1971). Rather than being ‘natural’, she explains that the lack of women in art history is a result of “the white western male viewpoint, unconsciously accepted as *the* viewpoint” (sec. 1 para. 2):

“[T]hings as they are and as they have been, in the arts as in a hundred other areas, are stultifying, oppressive and discouraging to all those, women among them, who did not have the good fortune to be born white, preferably middle class and, above all, male” (sec. 1 para. 13).

She further argues that this is not the fault of any individual, but rather of the institutional structures that uphold a certain view of humanity in which some are favored over the rest (sec. 1 para. 16). ‘Great’ artists are presumed to have “Genius, (...) an atemporal and mysterious power somehow embedded in the person of the Great Artist” (sec. 1 para. 17). However, Nochlin argues that “it seems probable that the answer to why there have been no great women artists lies not in the nature of individual genius or the lack of it, but in the nature of given social institutions and what they forbid or encourage in various classes or groups of individuals” (sec. 2 para. 1). The recognition of creative talent, and with that the understanding of what and who is creative, is institutional rather than natural. Not only is creativity contextual, the context is informed by the power structures at work within this context.

Situated Knowledge

Donna Haraway criticizes the feigned objectivity of scientific research (1988). She argues for situated knowledges, which require a feminist “embodied objectivity” that acknowledges “the embodied nature of all vision” rather than being “a conquering gaze from nowhere”: she wishes to reject the “ideological doctrines of disembodied scientific objectivity” (583, 581, & 576). In order to reject the historically sought-after objectivity of scientific research, Haraway suggests that truth claims need to be written from an embodied perspective, in which the author is accountable for their own position in their scientific claims. I argue that this request for embodiment and accountability is also of importance to creative writing. It might seem redundant to consider creative writing as a situated practice, because creative writing is not generally taken to be objective, unlike scientific writing. However, in the seemingly limitless world of the imagination¹ I want to create awareness to the fact that understanding creativity and imagination as limitless absolves the creative writer of reflexivity on their sociopolitical and material position as writers. The ‘situated’ in situated writing is, similar to the ‘situated’ in situated knowledge, a call for positional awareness: writing, whether scientific or creative, is an embodied practice.

---

¹ Googling ‘imagination is limitless’ results in a plethora of inspirational quotes on images that support this statement. This is by no means proof that this is true (or considered true) but does reflect that it is an often-used sentiment.

Socio-identities and personal identity

In her research on feminist artworks, Amy Mullin describes an individual's sociopolitical and material position with the concept of "socio-identity" (2000). She states that "a socio-identity represents the perspective and life experiences of a group with which we importantly identify" (122). Mullin's definition of socio-identities is based on Kimberlé Crenshaw's work on intersectionality, in which Crenshaw explains how various aspects of identity work together in creating a specific experience which is not just the sum of the separate aspects (1989). The aspects that inform a person's experience are the socio-identities and personal identity respectively. Mullin argues that the relationship between socio-identity and personal identity is ever-changing since one's individual relation to diverse socio-identities may shift contextually and/or time-wise (123). This means that the interplay of diverse socio-identities can result in different expressions of personal identity in different situations. To summarize: when talking about personal identity, I am talking about the unfixed identity of an individual, which is composed of diverse socio-identities. Socio-identities, then, are constituted of the more collective experiences that form the perspective of a certain group. Socio-identities are the various perspectives and experiences that inform someone's personal identity. These socio-identities are not fixed, nor are they all of equal impact: within the personal identity, socio-identities are continuously negated, diminished, enlarged, contrasted, dialectic, and so on. By extension, the personal identity is not fixed either.

Writing others

As I have explained before, understanding creativity and the imagination as limitless is problematic because it absolves the creative individuals from taking responsibility for their own positionality within the creative process. This is especially the case when the fantasy of limitlessness results in the uninformed representations of the experiences of individuals and groups that the creative individual does not belong to. For example, bell hooks explains how white writers are taken seriously when they write about race, whereas black writers face being considered 'too emotional' or 'not good enough' when doing the same thing (2012, 161-162). She states that black writers are only taken seriously as writers when stripping themselves "of any racial awareness", and even then they struggle to be taken as seriously as white writers (163). The fact that black writers lose credibility writing about race whereas white writers are celebrated for it exposes a power relation: the value of the depiction of experiences does not

lie in the connection these experiences hold to the creative individual depicting them, but rather in the credibility granted to the creative individual through (problematic) societal standards.

In her guest of honor speech at WisCon38, a science fiction convention in Wisconsin, writer Hiromi Goto aims to encourage writers to reflect on the implications of their positionality within their creative process (2014). She formulates six questions a writer should reflect on when they are “interested in writing about cultures and subjectivities outside their own”:

1. how many writers from the culture you wish to represent have been published in your country writing in the same language you will use (i.e. English) to write the story,
2. why do you think you're the best person to write this story?
3. who will benefit if you write this story?
4. why are you writing this story?
5. who is your intended audience?
6. if the people/culture you are selecting to write about has not had enough time, historically and structurally, to tell their story first, on their own terms, should you be occupying this space?
(para. 18)

These questions focus on culture but can be considered relevant to questioning all socio-identities which are not a part of the personal identity of the creative individual. The questions provided by Goto, as well as hooks' critique, demonstrate that self-reflexivity is not just about awareness about which socio-identities constitute one's personal identity, but also of how these socio-identities provide the creative individual the privilege to overlook the structural denial of allowing individuals from marginalized groups to represent their own experiences.

Feminist art and politics

According to Mullin, being aware of the socio-identities at work within our personal identity and their influence on our practices can make us conscious of the ways in which our own and others' socio-identities influence how we relate to– and interpret– others (123). In other words, Mullin sees artworks as a potential means to understand and appreciate the differences among different social groups but recognizes that this understanding requires self-reflexivity on one's own positionality. Mullin's research focuses on feminist artists, who according to her

“(…) focus on sex or gender and work towards politically progressive social change. They integrate the personal and the social, and present both as politically significant. They expose gender

stereotypes and gendered expectations. They seek also to envision alternatives to oppressive social practices.” (119)

Though Mullin’s work focuses on the potential of (feminist) visual artworks, I want to argue that the same thing goes for situated creative writing.

Situated creative writing

Some of the aspects Mullin describes as characteristic of feminist artists- the integration of the personal and the social and the implied political significance, exposing stereotypes, and the aim to bring forth alternatives to oppressive practices- are aspects that I also consider to be qualities of the situated creative writer. Though gender is a potential topic the situated creative writer can talk about, the premise of ‘situated’ (rather than ‘feminist’) is that it includes other socio-identities and does not require the inclusion of gender. That is to say, situated creative writing can be feminist, but not all situated creative writing is necessarily feminist. It does however, always carry political relevance.

Conclusion

Situated creative writing is, then, the practice of creative writing in which the writer is aware that it is an embodied practice, that their positionality (or personal identity) is informed by various dialectic socio-identities and that this awareness influences their ability to understand and appreciate the experiences of those who hold various socio-identities different from their own while also understanding the implication of their relation to those experiences. Their work is political in the sense that it presents personal experiences as embedded in a broader social context, and that these experiences through this hold political significance. It is also political in its aim to subvert social expectations by presenting alternatives to the expectations that are oppressive.

Methodology

In order to understand how situated creative writing is reflected in the actual practice of creative writing, I interviewed several students who practice creative writing. By conducting these interviews, I aimed to gain insight into how situated creative writing emerges within personal practices of participants. Here I further explain how I found the participants, what kind of interviews I did, why I asked participants to share a creative work, my position as the interviewer, and how I interpreted the collected data.

Participants

The participants I work with are all students from around my age. Some of them are close personal friends of whom I was aware they practiced creative writing. Others I found by asking fellow students who did something with creative writing if they would know people that may be interested. I described the research to potential participants as follows: “for my research I want to look at how creative writing challenges writers to be reflexive on what they do/don’t write, and how they see themselves reflected in their work”.² The fact that all participants were connected to my social network, as well as the fact that they responded positively to my call for participants already indicates a likelihood for self-reflective writing practices. This premise significantly impacts the outcome of my research: had I searched for participants in another context, or used another description, self-reflexive practices may not have been as probable.

Semi-structured interviews

I have done five in-depth interviews with peers who consider themselves creative writers. According to Hesse-Biber, in-depth interviews are used to understand the lived experiences of participants, and to get a subjective understanding of the information that the participant provides (2014, 189). The interviews are semi-structured, which means that although there is a list of questions I need to cover within an interview, I can ask new questions throughout the interview (186-187). The questions I asked all participants can be found in appendix A. Using the same questions in all interviews allowed me to get insight into the similarities and differences in the participants’ understandings, whereas the freedom to deviate from the

---

² “Voor mijn onderzoek wil ik kijken hoe creatief schrijven schrijvers uitdaagt om reflexief te zijn op wat ze wel en/of niet schrijven, en hoe ze zichzelf terugzien in hun werk.” Translated from personal communication.

predetermined questions allowed me to ask further about the experiences more specific to the individual participants.

Shared creative work

In preparation to the interviews, participants provided a body of work that they would like to discuss. This work gave a contextual basis for the interviews, allowing the participants and myself to use the story as a practical guideline. Participants answered questions using examples from the shared work, and I used the shared work as a reference to ask participant-specific questions. The shared work allowed the participants to be specific. A limitation of using a single work is that although a participant might have been self-reflexive and political with the work they shared, this may not be the case for their other work. However, without the limitation of a single shared work results may not have been as specific in relation to the writer's personal identity: as explained before, the personal identity is not fixed. Using a single work might help understand a crystallization of the personal identity of the participants within their shared works.

Interviewer

I have a strong personal motivation in conducting this research. I have struggled (and still do) with finding a morally responsible position to creative writing, especially in finding a balance between the desire to write 'diverse' stories and the implications of my own positionality. Interviewing other creative writers and listening to how they deal with their own positionality is a way for me to get more insight into the practices of others that may benefit my own creative writing.

My own experiences as a creative writer, however, also provided a common ground with participants. Hesse-Biber points out that "acknowledging the similarities and differences between the interviewer and the participant allows the researcher to assess the impact of difference on the interview situation" (210). Though I shared certain socio-identities as well as creative writing practices with the participants, the discussion of positionality in their creative work also brought to the surface that the participants had vastly different experiences in their lives. Since my research focuses on the positionality of the individual participants these differences do get significant attention within the research analysis.

I took several measures to ensure that participants retained a certain amount of control over the content that they've provided, and in what way this content is provided. Prior to the

interview I asked participants whether they would like to use their own initials or pseudonym initials. I did point out that pseudonyms do not guarantee that stories are untraceable to the participant— as is stated by Clarke (2006, 20). I explained to participants I that would be doing a semi-structured interview (and what this entails). I told participants that they could ask for clarification and repetition at any time, and that, after the interview, they were free to retract any statement they made. I offered participants the opportunity to read the transcript of the interview in order for them to request certain information to be left out from the research analysis.

Interpretation

As explained before, the personal identity of the individual is shaped by various socio-identities. When interpreting the data provided by the participants, however, their personal experiences are not to be taken as absolute proof. Rather, as Joan W. Scott argues, “experience is at once always already an interpretation and something that needs to be interpreted” (797). The experiences of an individual are never solely personal experiences. Understanding an experience as personal connects it to one’s personal identity, which is constituted by various socio-identities, which in turn are shaped by collective experience. Personal experiences are to be understood as part of a discourse, which is simultaneously shaping and shaped by personal experiences. Scott states that “It is not individuals who have experience, but subjects who are constituted through experience” (779). The collected data therefore needs to be understood within a broader discourse, rather than as isolated factual data.

The interviews were held in Dutch, and in order to use the data provided by participants, I have translated several quotes. Though I have tried to translate these quotes as closely to the original as possible, there might be a slight difference between the original and the translation. The original transcripts can be found in appendix B till F.

Conclusion

For my research I worked with five students who were likely to be self-reflexive in their writing practices. The interviews were semi-structured, and I asked additional questions dependent on the situation of the participant. I asked participants to share a creative work with me, which functioned as a guiding principle for both the participant and me. The form of the interviews as well as my interpretation of the data are both informed by my position as a creative writer looking to learn from the experiences of other creative writers. I interpret the interview data on

an individual level, but I take into account that the discussed experiences are both shaped by as well as formative of a broader discourse.

Research Analysis

I use the data I collected to analyze in which way the participants are aware of their own positionality in relation to their creative work. Here I look at how participants saw themselves reflected in the work they shared (*personal identity*), how they were aware of their audience (*audience awareness*), how they went about depicting experiences they didn't have (*depicting others*), and how they represented experiences as political and how they subverted oppressive social expectations (*political themes*).

Personal identity

Situated creative writing requires an understanding of personal identity on the part of the writer. A.B. is a soon to be MA Literature Studies student with a BA in Liberal Arts & Sciences. Her work is exclusively autobiographic. "I want to share how I experience the world. It's different in my diary, because that's only for me. In my work I try to phrase [my experiences] in a way that they are understandable for others, in the hope that they show people a different way of looking [at the world]."³ A.B.'s work is based in her personal experiences, which are formed by (and form) her personal identity. A.K., a rMA Literary Studies student with a BA in English Language & Literature shows similar awareness to her own positionality. Though A.K. doesn't describe her work as autobiographic, she does state that "in the end, this work is based upon my own experiences."⁴

R.S., a Liberal Arts and Sciences student majoring in Gender and Postcolonial studies, used word magnets to create her poem. The medium of her poem resonates with her autism: R.S. explains that the specific form of these magnets works for her because she oftentimes can't identify her feelings using words. "By organizing things visually or sound-wise I can process and understand my feelings."⁵ The form of the poem is influenced by her autism, which connects the work to her personal identity which this socio-identity is part of.

---

³ "Dat is wat ik graag wil vertellen.. Hoe ik de wereld ervaar, weet je in mijn dagboek is het dan anders omdat het dan echt voor mezelf- ik hoef niet veel uit te leggen. En in m'n verhalen probeer ik het ook zo te verwoorden dat het ook begrijpelijk is voor anderen maar dat ik ook, uhm.. In de hoop eigenlijk meer ook, dat je, dat het- ik zeg niet dat het dat doet- maar wel in de hoop dat het ook anderen een andere manier van kijken laat zien."

Translated from interview with A.B..

⁴ "Uiteindelijk schrijf je vanuit ervaring, of tenminste, niet iedereen- ik schreef dit, uiteindelijk, vanuit mijn eigen ervaring." Translated from interview with A.K..

⁵ "heel visueel organiseren of intonaties organiseren.. Dat is hoe ik mijn gevoel verwerk en.. Dingen begrijp." Translated from interview with R.S..

J.G., a Communication student, uses her routines for dealing with being an introvert for creative writing as well. “I need moments to charge myself from [contact with] the outside world, so I go on walks in the evening, for a few hours- 3 or 4. Then I write down all the thoughts I had during the weeks, and the feelings I am experiencing.”⁶ These writings are the starting point of her work. Not only the content of her work is informed by her personal identity, but the creative process is also shaped by routines informed by her personal identity.

I have chosen some examples of the ways in which participants saw their personal identity reflected in their work. These examples show their awareness of their personal identity in relation to their work, but also the specific ways in which their positions influence their work.

Audience awareness

In order to understand and appreciate differences among different social groups, the creative writer needs to be aware of their own positionality. R.S. created the work she shared when she had just started living in her current house. “My roommate had all of those small poetry magnets- the sex version, naturally, this is a student residence. She’d made a lot of heterosexual poems on her fridge. That’s great and all, but when I saw them- I’m a lesbian- I thought: ‘where’s the gay?’”⁷ She felt that, since this was her house too, she wanted to make a lesbian poem. This poem is still on her fridge today, even though her roommate was moving out at the moment of the interview. Her roommate interacted with the poem in a way that indicates her awareness of the importance of this poem for R.S.: “[my roommate] thought ‘oh shit, when I’m writing new poems, I’ll put stickers around yours, so that I won’t accidentally take words away from it’. (...) She used only pink and red magnets, with phrases like ‘cool’ and ‘nice’ and ‘thumbs up’, which seemed really fitting to me.”⁸ The poem challenged the audience—R.S.’s roommate—to be aware of the lesbian representation R.S.’s created in order to claim a

⁶ “Zoals ik zei ik ben introvert dus ik heb momenten nodig kan opladen zegmaar dat ik mezelf moet opladen, ehm, van de buitenwereld zegmaar, en dan eh, ga ik vaak lopen in de avond, en dan loop ik een paar uurtjes- 3 of 4 uurtjes, en dan- al die, um, zelfde gedachtes die de hele week zijn langsgeweest, of gedachtes op het moment zelf, die schrijf ik dan op, gaandeweg.” Translated from interview with J.G.

⁷ “M’n huisgenootje allemaal van die, um, magnetic poetry dingies heeft, dat is gewoon van die magneetjes met heel veel woorden, en zij had toevallig de seksversie, of course, studentenhuus, en ze had een hele boel hele, hele hetero gedichten op haar koelkast geplakt. Hartstikke leuk maar ik dacht, toen ik dat zag- ik ben lesbisch- waar is de gay?”

⁸ “‘oh shit als ik dan nieuwe gedichtjes aan het schrijven ben’ zei m’n huisgenootje dan, ‘dan plak ik die stickers eromheen want dan zit ik er niet aan dan ga ik niet per ongeluk iets van jouw gedichtje wegpakken’ (...). En voor mijn gevoel klopte dat ook heel erg want ze pakte alleen de roze/rooie.. Magneetjes, en met ‘cool’ en uh ‘duim omhoog’ en ‘nice’, dus dat klopte ook gewoon heel erg.”

space, and with that, her desire to see herself reflected among the previously exclusively heterosexual poetry. R.S.'s roommate confirmed her awareness by emphasizing that this poem was not to be changed, reflecting an understanding that the lesbian representation held significance for R.S. to feel at home.

“Every account confirmed that women really have no idea what to expect when it happens,” J.R., who holds a BA degree in English Literature & Culture and is currently doing an rMA in Medieval Literature, explained about the experiences she read of women who had a miscarriage. “Imagine being home alone, what the fuck do you do?” Her shared work is a short story about a woman who has a miscarriage after 12 weeks of pregnancy, and the course of the evening it happens. When writing stories, trying to identify with the experiences of others is very important to her. But equally important to her is conveying her feelings to her audience: “What I hope convey to the audience is the experience of empathizing with the issues of others. I hope that the audience feels and uses the same empathy that I used to tell the story.”⁹ J.R. wants her creative work to evoke in her audience empathic feelings similar to those she needed to write her story in the first place, by making them aware of certain issues, such as the lack of information available for women who experience a miscarriage. “There’s hardly any medical information by medical professionals available. I found it important to bring this to the attention in my story.”¹⁰

J.G. performs her poetry at events and is working to build a name for herself. “Maybe the audience can recognize themselves in the feelings I describe. Because a lot of people are dealing with a lot of different things.”¹¹ The work J.G. shared is about balancing on the line between sanity and depression. “But when I was writing this poem, I wasn’t really concerned with connecting to others. I was primarily trying to make things clear for myself. So maybe other people can understand themselves a bit better, or they may recognize themselves in my experiences, but that wasn’t my main focus.”¹² Though the impact on her audience is not of

---

⁹ “Ja, ik denk het wel want het leert mij ook iets over me inleven in issues van anderen. Maar dat is ook hetgene wat ik zegmaar graag mee wil geven denk ik, door deze werken, is inderdaad die ervaring overbrengen naar iemand anders. Dus zegmaar het inlevingsvermogen dat ik zelf moet gebruiken om het verhaal te vertellen hoop ik dat iemand anders dat ook voelt of gebruikt.”

¹⁰ “Van medische informatie van medische professionals is er zegmaar heel weinig te vinden, en dat vond ik dus ook best wel belangrijk om in het verhaal, zegmaar naar voren te laten komen.” Translated from interview with J.R..

¹¹ “Misschien dat ze ergens herkenning erin vinden, van het gevoel, dat- dat ze dat herkennen. Want heel veel mensen hebben te maken met.. allemaal verschillende soorten dingen.” Translated from interview with J.G..

¹² “Maar in dit geval moet ik zeggen dat ik niet echt bezig was met een verbinding met anderen maken. Het was echt vooral met, eh, proberen wat duidelijk te maken voor mezelf. Iets te begrijpen van mij. Dus misschien dat andere mensen dan ook wat meer van zichzelf kunnen begrijpen, of zichzelf erin kunnen vinden, maar in dit geval heb ik niet echt gedacht daaraan.” Translated from interview with J.G..

prior importance, she does hope the audience is able to self-reflect through this specific poem. She explains, however, that she tries to make her insights understandable to the audience in her other works: “I try to make the things I’ve learned clear to the audience. But all the same, I keep it personal. I think that’s the best way to go when writing. And for the audience to recognize themselves, I think that happens naturally when you write from a personal perspective.”¹³

R.S, J.R., and J.G., all showed a desire to connect with their audience through their personal experiences. All three accounts focus on personal motivations first, in the form of depicting sexual identity, the desire to empathize, and wanting to understand one’s own feelings. Using these motivations as a starting point, they then address the response- or desired response- of the audience.

Depicting others

As explained in the theoretical framework, being aware of one’s own positionality also entails being aware of the moral limits this may bring along. When writing about experiences that they do not have themselves, writers need to be conscious of how they are depicting these experiences and whether people who did have said experiences have had the opportunity to write about these experiences themselves. There is no clear line here: it can be difficult to decide whether or not the writer is the right person to write about an experience, and whether or not they are doing it right. A good measure is to seek out those who have had the experience you are trying to depict.

“I’ve never been pregnant, I’ve never had a miscarriage,” J.R. informs me during the interview. “But what I got from the stories I read is that women [who did have a miscarriage] felt very isolated and lonely, and felt like they couldn’t talk to anybody about their experience. And that’s a feeling I do recognize.”¹⁴ J.R. is aware that the experience of having a miscarriage is foreign to her, although she does relate to some feelings the women who did have a miscarriage describe. As stated before, using empathy to relate to experiences of others is

---

¹³ “Dan probeer ik wel de lessen die ik heb geleerd bijvoorbeeld voor hun ook duidelijk te maken. Dat soort dingen. Maar ik hou het echt heel persoonlijk voor mezelf. Gewoon- ik denk dat dat ook het beste is, voor- voor het schrijven. En voor anderen om zichzelf erin terug te vinden. Ik denk dat dat vanzelf gaat op het moment dat je heel persoonlijk bent gegaan.” Translated from interview with J.G..

¹⁴ “Maar ik heb zelf nooit- ik ben zelf nooit zwanger geweest, ik heb nog nooit een miskraam meegemaakt. (...) dat kwam ook heel erg op mij over van al die verhalen die ik las, is dat die vrouwen zich echt heel geïsoleerd en alleen voelen, en zich voelen alsof ze met niemand kunnen praten ook, hierover. En dat is wel een gevoel dat ik herken, dus dat is misschien dat me wel meer aanspreekt, erin.” Translated from interview with J.R..

central to J.R.'s creative work. Although, as Mullin describes, relating to other's socio-identities can serve as an important means to forge connections (123), this is not enough. The questions provided by Goto indicate that a writer needs to be critical of their position to decide whether or not they should describe certain experiences. Before writing this story, J.R. researched the experience of having a miscarriage by reading the accounts of women who had had a miscarriage. R.S. used these accounts as a basis for her story, making sure her story was based in on information provided by those who actually had the experience she was trying to depict, as well as researching that these women had had the opportunity to write about their own experiences.

Most participants shared work that was directly based on their personal experiences, which circumvents the need to decide whether or not they should describe experiences they did not have themselves. J.R. was the only one who wrote about an experience foreign to her. J.R. researched the accounts of women who had experiences a miscarriage and wrote about this online. This indicates that she thought it important to depict the experiences in a respectful manner, by making sure that the depiction is informed by the actual experiences of these women.

Political themes

Situated creative writing is political through the conscious effort of the writer to represent experiences as embedded in a political context, as well as through subverting oppressive social expectations. "What I wanted to do with the story is show how the night felt very safe to me, but the person I met [on the road] made me feel unsafe."¹⁵ A.B. shared an autobiographical story about a about a nightly cycling commute she had to do regularly, and specifically the night when there was a car that unexpectedly stopped in front of her. "There was a woman who passed me in her car, and she stopped a few meters in front of me, so you immediately think 'holy shit, what is going to happen to me?', even though she stopped to make sure I was ok."¹⁶ Before knowing the women had no harmful intentions, the incident felt unsafe. Ironically, by stopping to check if A.B. was safe, the woman created a feeling of unsafety. A.B.'s account of the experiences she described in her work reflect a frustration of having the night taken from

---

¹⁵ "Wat ik eigenlijk wilde doen met dat verhaal is laten zien hoe de nacht heel veilig voor mij voelde, en dat juist de mensen die ik tegenkwam het ja.. Of juist de persoon, naja.. Het onveilig maakte dus" Translated from interview with A.B..

¹⁶ "Er was een vrouw en die kwam met een auto langs, en die stopte een paar- een paar meter voor mij, dus, eh, ja dat geeft gewoon een heel onveilig gevoel, dan denk je gelijk 'holy shit uhm, wat overkomt me nu', want het was om te checken, maar.. ja.." Translated from interview with A.B..

her. “As I said, the night felt safe to me- the whole bike ride felt safe to me, and that safety was disturbed by an external factor. In that way I wanted to show [the audience] that certain things and how we perceive them are not always true. People say, ‘you can’t just cycle 25 kilometers by yourself in the middle of the night,’ and of course something can happen, but night has something malleable to it too, despite the assumptions.”¹⁷

“I used ‘she, her, her, her, her, girl’ because that is what I wanted to emphasize. It’s a bit like the pattern of having sex, where you start slow, all calm and poetic, and then it turns into short repetitions because, you know... That’s why I put the word ‘girl’ there, dangling at the end. It’s like having sex... in a poem.”¹⁸ R.S.’s depiction of sex between women from her perspective as a lesbian provides an alternative to the limited existence of (accessible) representation, both within her house and in a broader discourse.

For J.R. the lack of medical information available about miscarriages was an important motivation to write her story. “I remember from reading in a blogpost that [the writer] said that miscarriages are way more common than people think,”¹⁹ she recollects about the blogpost she read which inspired her to write her short story. She explains how further reading about the experiences of women who had had a miscarriage was very disquieting. “There lies quite a taboo on this topic, even though it happens quite regularly.”²⁰ J.R. was distressed by the lack of proper guidance and care that women who suffered miscarriages received. By describing the experience of having a miscarriage J.R.’s short story has a political motivation.

“I’m bisexual myself,” A.K stated when explaining why the protagonists of the short story she shared were both women. “Whereas you can see [their relationship] as purely platonic- which is fine by me- for me there’s the small nugget of hope for [a new relationship],

---

¹⁷ “Ehh.. naja, ja, vooral wat ik ook al zei, de nacht als iets veilig voelde, en die hele fietstocht eigenlijk als iets veilig, en dat het dan verstoord wordt juist door een bepaald aspect daarbuiten ofzo... uh.. Ja en dat je op die manier toch wel mensen probeert in te laten zien van.. Dat bepaalde dingen- hoe we dingen zien dat je- dat mensen zeggen van ‘je gaat echt niet 25 kilometer alleen fietsen midden in de nacht’ dat dat toch.. Natuurlijk kan er iets gebeuren ofzo, maar er is ook iets maakbaars aan, er is ook iets.. Associaties die eraan zitten.. En dat dat niet altijd waarheid is.” Translated from interview with A.B..

¹⁸ “Ik heb dus ‘her, her, her, her, girl’, echt, ‘she, her, her, her, her, girl’, omdat ik daar nadruk op wilde leggen. En het is ook een beetje dat patroon wat je.. [...] als je seks hebt, dat het een soort van langzaam begint, een soort van rustig poëtisch en dat het daarna gewoon korte herhaling wordt want je, weet je wel, en daarom denk ik dat girl zo d’raan hangt, het is gewoon een soort van seks hebben.. In een gedicht.” Translated from interview with R.S..

¹⁹ “Want ik weet ook nog dat zij in die blogpost, eh, zij dat miskramen echt, zegmaar, veel meer voorkomen dan mensen denken.” Translated from interview with J.R..

²⁰ “ik vond het wel, ehm, best wel ingrijpend om te lezen, omdat het dus inderdaad- het is echt best wel een taboe onderwerp, en- terwijl het dus echt heel vaak gebeurt.” Translated from interview with J.R..

with someone else.”²¹ The work A.K. shared is a short story about a woman whose significant other is gone from her life, and the friend (or more) who takes it on her to help the protagonist get back on her feet. “In the contemporary writing world, [the relationship] is subtler when [the friend] is a woman. If the friend had been a man, people would more easily make the conception and say, ‘oh that’s her new boyfriend’, you know, ‘her old boyfriend left her and now her new boyfriend is here to help her’. But now it can be understood as a friendship first and foremost, but there’s also the part ‘it could be more’. That’s what I wanted to do: there is a potential, there could be something more, but it starts from friendship. That was easier to do when [the friend] is a woman.”²² Though A.K. describes her story as a celebration of friendship, the fact that she considers making the friend a woman makes the potential for ‘more than friendship’ subtle, reflects her awareness of heteronormativity and the erasure of bisexuality in the dominant discourse.

J.G. explains that she has dealt with depression. “The poem I wrote is about my struggle with depression and anxiety. That’s what I tried to write down for myself.”²³ As mentioned before, although she writes primarily for herself, J.G. hopes that her audience may recognize themselves in her experiences. She emphasizes that many people deal with things such as mental health. Talking openly about dealing with depression and anxiety is political, since struggling with said issues is oftentimes still not taken seriously. Daniel Eisenberg, Marilyn F. Downs, Ezra Golberstein, and Kara Zivin did research on stigmas around mental health in relation to help-seeking behavior and summarize mental health stigma as consisting of public stigma (general stereotypes and prejudices) and personal stigma (the individual’s internalization of stereotypes & prejudices) (2009, 523). By talking openly about depression and anxiety, J.G. undertakes the political act of speaking openly about issues that are often misunderstood.

---

²¹ “Ik ben zelf bi. Dus waar je het kan zien als.. Puur platonische vriendschap- prima- zit er tegelijkertijd voor mij een kleine nugget van hoop op iets nieuws, met iemand anders.” Translated from interview with A.K..

²² “Maar dat is.. subtiel... en dat is denk ik- gewoon in de hedendaagse schrijfwereld- subtieler, als het ook een vrouw is. Dat als ik er een man van had gemaakt, dat mensen misschien eerder de connectie zouden leggen van ‘oh is d’r nieuwe vriendje’, weet je wel, ‘dat is d’r oude vriendje en nou komt d’r nieuwe vriendje en die komt haar dan helpen’. Terwijl het hier nu.. eh.. uit de basis makkelijker gezien wordt als vriendschap, maar dan ook het stukje erin ‘maar het kan’. En dat is denk ik waar ik voor wilde gaan- het is de potentie, het kan iets anders worden, het kan iets zijn, maar in de basis moet het vriendschap zijn. En dat was makkelijker met een vrouw.” Translated from interview with A.K..

²³ “Ja dat is een gedicht dat ik heb geschreven, Uhm, het was een beetje een soort van mijn strijd met depressie, en anxiety een beetje. (...) Dat is een beetje wat ik probeerde, voor mezelf, op te schrijven.” Translated from interview with J.G..

All participants' work carried a political message. This means depicting individual experiences that fit within a broader social discourse and reflect unfair circumstances, such as lack of representation, lack of understanding, and oppressive social expectations. By writing about individual experiences (whether of the writer themselves or the experiences of a fictional character) that fit into a societal discourse of inequality, participants' work reflects a political awareness and a desire to express this awareness.

Conclusion

All participants had some creative practices that are similar to the expectations of the situated creative writer as described in the theoretical framework. Therefore, they can be considered to be aware that creative writing is an embodied practice. The examples given show how students who practice creative writing use their awareness of their own personal identity to write responsibly. They either took responsibility for their positionality by using personal experiences as a starting point of their work or made sure that the experiences they depicted were informed by the accounts of those who did have a similar experience. They all used their personal identity to inform their creative work, and also showed awareness that their personal experiences can carry a political relevance.

Conclusion

In this thesis, I explained that situated creative writing is the practice of creative writing in which the writer is aware that it is an embodied practice that requires awareness of their personal identity in order to write responsibly. With this self-awareness comes the understanding that individual experiences are embedded in a broader social context, and therefore hold political significance. The product of creative writing can then serve to subvert social expectations.

I interviewed five students who practice creative writing and were already likely to be self-reflective in their writing practices. All participants' creative practices reflect qualities that are in line with the expectations of situated creative writing. The participants use their awareness of their personal identity to write responsibly. They did so by using their personal experiences to inform their creative work, and by demonstrating awareness that depicting individual experiences can carry a political relevance. When depicting these experiences, they would either use personal experiences as a starting point or made sure that the individual experiences they were trying to depict were informed by the accounts of those who did have a similar experience.

In this thesis I conceptualized the situated creative writer using relevant sources on writing and embodiment. I used this conceptualization to analyze how situated creative writing is put into practice by five students who practice creative writing. These examples are from a relatively small group, as well as from a group that already was self-reflexive within their writing. In future research it would be interesting to work with a larger group with participants of, for example, different ages and genders. Doing interviews is a way to challenge creative writers to be reflexive of their writing practices, while at the same time providing practical information on how to put this self-reflexivity into practice. Expanding the group of participants can aid the process of examining situated creative writing.

Bibliography

- Montuori, Alfonso and Ronald E. Purser, "Deconstructing the lone genius myth: Toward a contextual view of creativity," *Journal of Humanistic Psychology* 35, no. 3 (1995): 69-112.
- Nochlin, Linda, "From 1971: Why Have There Been No Great Women Artists?" ARTnews (digital magazine), May 30, 2015, <http://www.artnews.com/2015/05/30/why-have-there-been-no-great-women-artists/>.
- Haraway, Donna, "Situated Knowledges: The Science Question in Feminism and the Privilege of Partial Perspective," *Feminist Studies* 14, no. 3 (1988): 575-599.
- Mullin, Amy, "Art, Understanding, and Political Change," *Hypatia* 15, no. 3 (2000): 113-139.
- Crenshaw, Kimberlé, "Demarginalizing the Intersection of Race and Sex: A Black Feminist Critique of Antidiscrimination Doctrine, Feminist Theory, and Antiracist Politics," *University of Chicago Legal Forum* (1989): 139-167.
- hooks, bell, "Against Mediocrity," in *Writing Beyond Race: Living Theory and Practice*, (New York: Routledge, 2012), 160-164.
- Goto, Hiromi, "WisCon38 Guest of Honour Speech," hiromigoto.com (blog), May 25, 2014, <https://www.hiromigoto.com/wiscon38-guest-of-honour-speech/>.
- Hesse-Biber, Sharlene, "Feminist Approaches to In-Depth Interviewing," in *Feminist Research Practice*, ed. Sharlene Nagy Hesse-Biber (California: SAGE, 2014), 182-232.
- Clarke, Amanda, "Qualitative interviewing: encountering ethical issues and challenges," *Nurse Researcher* 14, no. 4 (2006): 19-29.
- Scott, Joan W., "The Evidence of Experience," *Critical Inquiry* 17, no. 4 (1991): 773-797.

Eisenberg, Daniel, Marilyn F. Downs, Ezra Golberstein, and Kara Zivin. "Daniel Eisenberg, Marilyn F. Downs, Ezra Golberstein, and Kara Zivin," *Medical Care Research and Review* 66, no. 5 (2009): 522-541.

Appendix A

These were the guiding question during the interview. The questions are in Dutch.

1. Kan je jezelf omschrijven? (Werk, hobbies, studie, geschiedenis, wat heb je gedaan, waar kom je vandaan)
2. Wat houdt je bezig, wat zijn je ambities?
3. Wat is de rol van schrijven in jouw leven?
4. Wat versta jij onder creatief schrijven?
5. Waar moet een creatief schrijver/werk aan voldoen?
6. Waar gaat het werk over dat je met mij gedeeld hebt? Hoe is het tot stand gekomen?
7. Hoe is de inhoud van het werk met jou persoonlijk verbonden? Hoe het creatie-proces?

Appendix B

Interview with R.S. on May 18, 2018.

H.P & R.S

De eerste vraag voor jou.. Je hoeft niet je naam te zeggen, meer van wat doe je nu werk, school
Oke, uhm, ik ben 4e jaars las studente, met HR gender en poco studies, en ik begin volgend jaar mijn master, en... ik woon in utrecht ik werk als SA in utrecht, en.. Mijn hobbies zijn tekenen, schilderen, dat soort dingen, ik vind het leuk om creatief te doen in en rondom het huis, ik zing graag, ik speel ukelele, en ik spendeer graag tijd met mijn katje... uhm.. Ik ga graag naar de film ook, en ik hou heel erg van [?], en ik hou van wandelen en fietsen.
En uh, wat uh, wat voor plek heeft schrijven daarin.
Ja uh, wat.. Is de plek van schrijven in mijn leven..
Ja, zegmaar wat voor soort schrijven en dan bedoel ik zowel creatief schrijven als gewoon schrijven. Is dat ook een hobby? Is het iets anders?
Uhm.. Ja ik heb schrijven niet genoemd als een hobby dus nee, ik zie niet schrijven als iets wat ik actief doe, ik zie schrijven wel als het verkennen van hoe ik me voel en wat ik denk, en.. Als uhm,, reflexie-middel, en echt om dingen door te kunnen denken waar ik mee zit. Ook van zegmaar, van papers tot in een dagboekvorm, um, ja, schrijven is op die manier een soort verwerkings-middel
Oke, is dat ook uh.. Een, heb je wel ook het idee, heb je dan een paper schrijven en het dagboek schrijven als het ware, is dan het een creatief en het ander niet?
Ligt eraan, want ik weet niet zo goed hoe je creatief zou definiëren. Uhm, maar naast dat het even los.. Mijn academisch... als ik een paper aan het schrijven ben en ik ben aan het denken over wat ik moet doen, een soort van over mijn argumenten ben ik ook maar gewoon wat aan het typen met al mijn gedachtes op gaan schrijven, net als in een dagboek dus het is net zo los en ongestructureerd, en.. Uhm.. of misschien niet ongestructureerd maar het heeft een andere structuur, het is een lossere structuur. Maar ik moet wel zeggen creatief schrijven, het is voor mij wel- heeft heel erg veel te maken met de vorm van hoe de woorden eruit zien, meer dan wat er daadwerkelijk in staat, zegmaar hoe iets eruit ziet qua stuk tekst of uhm wat het dan ook is- met plaatjes woorden maken ofzo dat heeft, vind ik, meer een soort gevoel of betekenis dan echte woorden zelf.
Doelt dat dan ook en beetje op dat als je kijkt naar uh, zemaar, meer dichtvorm, of poezie tegenover proza, waar dus heel erg met lijnbreken gebruikt wordt, dat dat dan zeg maar, is dat dan het creatieve ook?
..Ik weet niet wat die twee woorden betekenen
Oke, uhm, als je zegmaar, weet je, proza is zegmaar fictie dat is dan als je een boek leest dan staan gewoon al die lijnen zo achter elkaar en er zijn bepaalde structuren weet je, als iemand wat zegt krijg je een indent, of als er een nieuwe paragraaf is, en met poezie, met poezie bedoel ik dan bijvoorbeeld gedichten en die werken vaak- niet per se altijd- met uh regelbrekingen op plekken waar die niet per se verwacht, waarbij zegmaar de vorm dus ook heel erg deelneemt aan de uh, aan de inhoud, terwijl bij proza is dat toch iets minder.
Ja, uh, wat is dan je vraag?

Oh um, nou ja, ook omdat je een gedicht hebt gegeven, of.. Dat ik me afvraag of dat creatief schrijven, wat je zegt, is dat structuur of vorm, ook dat belangrijk is dat zegmaar dichtvorm, zoals met dat afgebroken regels daarbij helpt.

Ik zou zelf niet wat ik heb, um, ik heb het niet geschreven ik heb het gewoon op die manier gevonden en geplakt, want het zijn koelkastmagneetjes, uhm.. Maar dat is zeker heeft het te maken met vorm i guess op de gedicht-manier. Ik heb alleen nooit nagedacht over gedichten ik heb gewoon vanuit mijn gevoel dat vormgegeven, en, ook heel veel gender studies teksten gelezen die ook gewoon een andere vorm hadden dan per se die academische vorm. Maar heel veel betekenis in zit met name als je gaat nadenken over taal, en wat het gebruik van een bepaalde taal kan betekenen voor bepaalde mensen, um, dat als je bijvoorbeeld wil speken over britse kolonialisatie in de engelse taal dat dat gewoon bepaalde dingen met zich meeneemt, maar dat je wel de woorden van het engels en de structuur van het westers academisch paper kan vervormen op een manier dat het zegmaar anders wordt gebruikt en.. Dan als je gewoon de normatieve structuur in gebruik zou nemen.. Does that make sense?

[...] Ja dit hebben we eigenlijk al een soort van besproken, maar wat zou, niet per se voor jou persoonlijk maar mag ook voor jou persoonlijk, betekent het om een schrijver te zijn?

Uhm... ik denk net als bij andere kunstvormen, om een soort gevoel op te wekken, en om een wereld te creëren en een gevoel te creëren.. En misschien een soort herkenning te creëren in het moment.

Dus dat betekent het om schrijver te zijn.. Je creëert iets. [...] En uhm, zegmaar op basis van je academische achtergrond weet ik al dat het antwoord op de eerste vraag waarschijnlijk ja gaat zijn, maar alsnog, uh, denk je dat uh.. Bepaalde identiteismarkers, en specifiek gender, ras/ethniciteit en sexualiteit invloed hebben op wat je schrijft? En zo ja, hoe?

[...] Nou ja, ik denk dat je andere ervaringen- ik denk dat iedere persoon.. Not to be like 'all lives matter' maar iedere persoon heeft een ander perspectief, en een gedeeltelijk perspectief en een ander verhaal, en, um, beperkt, hm, nah, beperkt is zo naar maar beperkte ervaringen van de wereld- je bent in een specifieke omgeving opgegroeid, je hebt specifieke privileges en tekort- zegmaar, nadelen.. 'Subjugations', je wordt [gemarginaliseerd] op een bepaalde manier en je hebt privileges op een bepaalde manier.. Maar je hebt specifieke ervaringen en dat bepaalt hoe je schrijft, wat je schrijft, en wat je creëert. Ik denk dat het een hele grote discussie is, die ik helaas wel eens gevoerd heb moeten hebben met mensen over kun je als witte persoon de ervaringen van iemand van kleur representeren in een kunstwerk, en ik denk dat dat problematisch is omdat je als witte persoon profiteert, en geld verdient, um, op basis van ervaringen die je zelf niet hebt gehad, en dat je het, zelf al kun je het creëren om etische redenen al gewoon niet moet doen want het is niet aan jou, en er zijn heel veel mensen van kleur die wel gewoon deze kunstwerken maken maar die dan niet benoemd worden, want er zijn witte mensen die dat ook doen. Uhm, dat is iets heel anders ik weet even niet hoe ik daar op kwam.

Nee, het hoort er wel bij, want ik heb namelijk ook wel zegmaar een bijvraag want wat ik zelf ook heel erg, ja gewoon een interessant speelveld vind is, um, je gaat niet de ervaringen van een ander schrijven, maar uh, kan je wel andere mensen representeren in je werk? Ka je zeg maar als je een verhaal hebt met tien mensen, dat er dan bijvoorbeeld drie zwarte vrouwen zijn en, uh, hoe schrijf je dat dan? Kan je dat schrijven, mag je dat schrijven?

Ik denk dat je dat wel mag schrijven, ik denk ook dat het belangrijk is om op die manier verschillende representaties te hebben, maar ik denk dat je dat geïnformeerd moet doen, ik denk dat je mensen met deze ervaringen erbij moet halen en zeggen van 'yo klopt dit, wat ik nu geschreven heb? Wat mist er hier, wat doe ik verkeerd?', en um, ja ik denk dat je hebt- je hebt ignorant schrijven van 'oh deze mensen zijn gewoon zwart verder ga ik er niks mee doen' en je hebt

geinformeerd schrijven.. Ja enige voorbeelden die ik nu kan bedenken zijn natuurlijk geen boeken.. Of gedichten.. Maar bijvoorbeeld de film, um, mag ik een film voorbeeld geven? Uh, de prince of egypt, is, ik weet niet wie het gemaakt heeft [...], ik weet dat die film geïnformeerd is door uhm.. Moslimse, joodse, en christelijke religieuze leiders om te kijken van 'goh klopt dit verhaal zo?' en dat merk je aan het verhaal dat merk je, en als je de film ziet dan merk je gewoon dan het best is geïnformeerd- de mensen worden afgebeeld als mensen uit het midden-oosten, gewoon met een getinte huid en hoe het daar.. Uitziet en niet extreem gewhitewashed zoals we ook heel vaak zien, en dat zijn- dat is gewoon geïnformeerde representatie van een goed en religieus verhaal wat klopt binnens verschillende religies en dat is anders dan, zegmaar dat op die manier kan je wel andere perspectieven.. Andere mensen representeren maar gewoon geïnformeerd. Maar niet doen alsof het je eigen ervaringen zijn. Niet een boek schrijven 'ohh ik ben mishandeld als kind' als je niet mishandeld bent als kind- dat is gewoon problematisch. ..Dus om terug te komen naar je vraag ja ik vind dat identiteitsmarkers beperken en bepalen wat je schrijft en wat niet, en dat het ook moeilijk is om dat te accepteren omdat mensen denken dat je alle- ja vooral witte mensen denk ik- opgegroeid zijn om te denken dat ze alles kunnen doen en alles kunnen weten en dat imagination eindeloos is terwijl als je kijkt naar de geschiedenis: witte mensen weten echt niks, ze hebben alles gejat.

Ja.. nou ja en dan misschien een- niet per se het allerlaatste wat je zei maar dat komt waarschijnlijk ook nog terug, maar daarvoor van, uh, identiteitsmarkers en ja ze hebben invloed op je werk- hoe hebben die identiteitsmarkers invloed gehad op dit specifieke werk?

Oeh, dat is een heel leuk verhaal, um, oke well het verhaal achter dit gedicht is dat m'n huisgenootje allemaal van die, um, magnetic poetry dingies heeft, dat is gewoon van die magneetjes met heel veel woorden, en zij had toevallig de seksversie, of course, studentenhuus, en ze had een hele boel hele, hele hetero gedichten op haar koelkast geplakt. Hartstikke leuk maar ik dacht, toen ik dat zag- ik ben lesbisch- waar is de gay? En ik denk ik moet ook wonen in dit huis dus we waren gewoon een avond aan het nou ja, ouwehoeren met die magneetjes, toen dacht ik ik ga alle zegmaar vrouwelijke um voornaamwoorden en alles wat ik erbij kan bedenken ga ik in een vorm opplakken dat voor mijn gevoel klopt en um, en toen heeft [mijn huisgenoot] daar roze en rode magneetjes omheen gedaan en dacht ik oh ja dat klopt ook want dat is de kleur van de vagina, uhm, en als in, daar mogen we niet meer aan zitten want dat is nu, zegmaar de lesbian representation op deze koelkast. En inmiddels gaat ze verhuizen en toen heeft ze dat gedichtje op mijn koelkast geplakt als in 'hier deze is van jou deze mag je hebben' dus mijn lesbisch zijn heeft heel erg dit gedicht geïnspireerd, en dat is de reden dat het tot stand is gekomen in de eerste plaats.

[...] ik ben heel erg- ik merk dat ik met gedichten graag wil zeggen 'laten we een, um, een close reading doen' zegmaar van 'waarom heb je hier een enter gedaan? En waarom zo? En waarom heb je die herhaling van 'her'?'

Ik heb gewoon- het is gewoon, omdat ik wilde benadrukken het gaat om een vrouw, omdat ik gewoon- omdat het omringt is zoals je achter je kunt zien- ja die, nou goed, de mensen die het lezen natuurlijk niet maar die 'big huge cock, hard like rock, grind little clit, fill the slit', en 'when will my exquisit man whisper and tease, caress me please' en.. Even kijken hoor... 'jungle through the night, who humps our big pink rubber apparatus'- oke dat kan ook lesbisch zijn.. Maar- woow niet om te zeggen dat piemels niet per se lesbisch zijn, maar ik vind- het was- zij is hetero en ik vond het gewoon heel hetero. Waar niks mis mee is, maar ik wilde echt dat ik- ik heb dus 'her, her, her, her, girl', echt, 'she, her, her, her, her, girl', omdat ik daar nadruk op wilde leggen. En het is ook een beetje dat patroon wat je.. [...] als je seks hebt, dat het een soort van langzaam begint, een soort van rustig poëtisch en dat het daarna gewoon korte herhaling wordt want je, weet je wel, en daarom denk ik dat girl zo d'raan hangt, het is gewoon een soort van seks hebben.. In een gedicht.

[...] Is 'girl' dan een soort van, na de seks, omdat het er een soort van aanhangt?

Ja, dat is dan een soort van- ik denk, ja dat- dat aan het klaar- als we nu toch d'r flink aandacht aan geven- aan het klaarklomen zijn en dan zo die laatste zucht. Temminste ik heb er nooit zo heftig over nagedacht maar het klopte voor mijn gevoel heel erg in het moment en als ik er zo naar kijk dan denk ik ja dan klopt het ook, als het net iets anders zou zijn dan klopt het niet meer, het is een beetje rommelig.. Want seks is gewoon een beetje rommelig, en dan- het is gewoon g- het is precies hoe ik wil dat het vorm heeft

En de 'yes'?

De yes.. Ja precies dat is dus dat rommelige in het begin: kleren uit en 'woopsie hoofd zit vast in het hoofdgat en oh wat zijn het veel knoopjes' dat soort- weet je wel- dat zijn van die dingen

Ja.. en ik weet dat het niet, uh, zegmaar dat is natuurlijk de beperking van het medium, als in het zijn wel bestaande woorden maar ik vind het wel heel interessant je hebt dan zegmaar 'fondle tit..S'

Ja leuk he?! Ja alles is de beperking van deze woorden.. Ik had het niet op die manier kunnen doen met die kaartjes en die rommeligheid en hoe- de vorm daarvan zonder dat het die magneetjes zijn.. Um.. maar als ik een gedichtje schrijf of een soort van een liedje schrijf of een rap schrijf of whatever voor ritme erachter zit op m'n mobiel dan doe ik het ook redelijk op die manier.. Maar het jammere ervan is dat het dan geen van die blokjes zijn.

Dus eigenlijk zeg je nu 'ik wil gewoon een oneindige grote hoeveelheid magneetjes en dat wordt mijn creative writing..'

Ja, het heeft gewoon iets.. Ik bedoel het is gewoon die vorm ervan, waar de betekenis er meer in zit dan alleen-

Het brengt meer dan alleen woorden

ja...

En eh, naja dat heb je eigenlijk ook al een beetje benoemd, maar de relatie van de rondjes eromheen?

Well dat begon dus inderdaad van 'oh shit als ik dan nieuwe gedichtjes aan het schrijven ben' zei m'n huisgenootje dan, 'dan plak ik die stickers eromheen want dan zit ik er niet aan dan ga ik niet per ongeluk iets van jouw gedichtje wegpakken' want ze is een beetje chaotisch.. Uhm 'en ik denk er ook niet altijd bij na' dus dat is het een beetje, en voor mijn gevoel klopte dat ook heel erg want ze pakte alleen de roze/rooie.. Magneetjes, en met 'cool' en uh 'duim omhoog' en 'nice', dus dat klopte ook gewoon heel erg.. En zoals je kunt zien boven is het roze en onder is het gewoon rood, dat is gewoon... de vagina.

Ja, denk je dat er meer van dit soort dingen komen? Gedichten meet een- zegmaar is gedichten en creative writing zegmaar- is dit een vorm van creative writing waarvan je denkt 'hier wil ik naar terug'?

Uhm.. ja ik vind het wel leuk om te doen met die magneetjes... maar dit soort.. Korte.. Gedichtes I guess schrijf ik ook op mijn mobieltje. Dit was echt in het moment omdat het kon- Ik woonde hier ook nog maar net.. Dit was de eerste keer dat ik- dat ik een soort van ermee mocht spelen.. Met dit soort magneetjes. Uh maar ja, af en toe zit ik nogsteeds met haar magneetjes wat te maken, maar het is nooit zo leuk zoals dat gedichtje is. [...]

Aanvulling 22-05-2018

Dan mag je nu als aanvullende vraag gaan vertellen, hoe is het creatie-proces van jouw werk, aan jou persoonlijk verbonden?

Oke.. well heel letterlijk is, ik woonde net in m'n huis en m'n huisgenootje had al die magneetjes en die had daar gedichtjes mee gemaakt over seks enn.. Zij is hetero en ik ben lesbisch, en om die rede dacht ik 'hier moet een lesbisch gedichtje bij' en dat is zegmaar hoe het heel letterlijk bij mij persoonlijk is verbonden, ik woonde er net, ik was met haar gewoon een leuke avond aan het hebben, en ik ben lesbisch dus dat gedichtje kwam eruit. En minder letterlijk denk ik dat dit gedichtje op deze manier tot stand komt en betekenis heeft voor mij omdat het een aparte vorm heeft, en niet letterlijk een soort van geschreven woorden zijn.. En weinig vormen juist de format heeft is voor mij- denk ik omdat ik autistisch ben, en dat resoneert gewoon dieper dan letterlijke woorden omdat- dat heeft te maken met niet letterlijk kunnen identificeren van je eigen gevoel dus dat ik dingen voel dan kan ik er niet echt een woord bij.. Um.. aanplakken dat het voelt van 'ja dat is het'- soms wel- maar vaak blijft het gewoon vaag. En door te zingen, of door een bepaalde vorm te dichten, of te tekenen en schilderen, heel visueel organiseren of intonaties organiseren.. Dat is hoe ik mijn gevoel verwerk en.. Dingen begrijp. En dat is een diepere manier van hoe dit tot stand is gekomen, aan mij persoonlijk gebonden is

Appendix C

Interview with J.R. on May 20, 2018.

H.P. & J.R.

Um, nou allereerst, kan je jezelf omschrijven? En dat mag.. Werk, hobbies, studie, wat heb je gedaan, waar kom je vandaan, wat houdt je bezig...

Yes, oke.. Um.. ik ben 23, ik ben een vrouw.. Ik heb de bachelor engels gestudeerd, waar ik dus ook wat creative writing heb gedaan, en ik doe nu een.. Um.. master middeleeuwse literatuur, uhm, verder in mijn vrije tijd lees ik heel graag, en um, wat doe ik nog meer, ik werk part-time, uh, ja.. Ik journal ook wel.. Dat was het een beetje?

[...] en uh, wat voor rol speelt schrijven in je leven?

Um.. ja ik lees dus wel heel veel. Ik heb ook wel, um, ja ik ben ook wel- uh ik lees ook wel graag fan fiction, en ik heb ook wel geprobeerd om- zegmaar, ik maak af en toe attempts om het zelf ook te schrijven maar ik heb niet echt het geduld daarvoor, um, en de concentratie.. Ja, dus meestal blijft het bij een beginnetje en dan niet echt.. Veel meer- maar ik schrijf wel, ja ik journal, soms maak ik gewoon zegmaar, ja, dan.. Heb ik een dag waarin dingen gebeuren en dan vind ik het wel fijn om het op te schrijven al ik, als het, um, een dag niet zo lekker ging dan vind ik het wel fijn om dat een soort van van me af te schrijven, ja..

En zou jij ook zeggen dat dat een soort van creatief schrijven is? Is het voor jou een vorm van creatief schrijven?

Um... het is n- niet vaak echt het creatief schrijven, soms wel, um, maar het ligt er een beetje aan in wat voor mood ik dan ben als ik ook schrijf. Soms is het gewoon echt heel droog, maar soms.. Soms wel meer dan anders..

En wat is het dan wat jij verstaat onder creatief schrijven? [...]

Hmmm.. ja het is.. Niet- denk ik niet alleen schrijven om inhoud maar ook om vorm, en om.. Um.. inderdaad iets meer te bereiken met wat je schrijft dan alleen.. Um.. inhoud op papier te zetten inderdaad.

En wat is- wat valt er onder vorm?

Ja, dat zat ik zelf ook te denken, ehm, ik denk eigenlijk dat onder vorm vooral intentie bedoel, want het is niet zo dat ik poezie schrijf ofzo, maar dan kan het toch creatief zijn.. Ik denk dat het inderdaad gaat om het bewust nadenken over de vorm, en niet gewoon, oke, 'hee, er is iets kuts gebeurd en dat wil ik even opschrijven'. Ja..

Ja, en daarop aansluitend, heb je ook uh, dan iets, of een bepaald idee van waar een creatief schrijver, of het creatief werk aan moet voldoen, ehm vorm en intentie dan, voor het werk?

Ja, um.. Waar het verder dan nog aan zou moeten voldoen?

Ja, of de creatief schrijver zelf, zegmaar wat- wat moet een creatief schrijver doen?

Ja ik denk inderdaad dat het vooral om intentie gaat, dus dat je, um, ja, een.. Uh, bewust een poging doet om, iets over te brengen bij een ander, en.. Dat kan vanalles zijn, zegmaar een gevoel

of een gebeurtenis, maar, ja, ik denk inderdaad- tenminste, dat is waar het mij vooral om gaat bij creatief schrijven is inderdaad zegmaar iets overbrengen naar een ander, ja..

En denk je dat er ook nog bepaalde verantwoordelijkheden bij komen kijken?

Eh, dat heb ik zelf wel heel erg in wat ik tot nu toe in creatief schrijven heb gedaan zit dat er wel heel erg in verwerkt, maar ik weet niet of dat iets is dat ik ook verwacht van andere creatief schrijvers, maar ik denk.. Um.. ja misschien wel een beetje. Ik zou mensen er niet op afreken als het niet zo is

En wat zou er dan, misschien zegmaar een klein beetje verwachtingen zijn, of een baseline verwachting..

Ik denk in ieder geval als je inderdaad echt een groot platform hebt, dat ik dan wel zou verwachten dat je je bijvoorbeeld uitsprekt over issues die belangrijk zijn voor mensen die jou werk lezen, of voor jezelf, ja.. Want dan zou ik het wel, een soort van- niet per se dat ik erover zou oordelen maar ik zou het wel jammer vinden als je, um, een platform hebt en die kans aan je voorbij laat gaan.

Heb je ook specifieke issues waar je dan aan denkt?

Nou ja voor mij, ja, um.. wat ik tot nu toe met creatief schrijven heb gedaan is denk ik voornamelijk, um, dan feministische issues, maar dan intersectioneel feminisme, em, maar.. waar ik, ja, het is niet echt creatief schrijven, maar waar ik net aan moest denken is dat uh, het laatste album van beyonce, 'lemonade', dat gaat dan ook over, um, de geschiedenis van zwarte mensen in de US en hoe daar nogsteeds mee om wordt gegaan en, nou ja, black power. Ik weet niet of je, ja, het is ook wel een soort van creatief schrijven. Dus, dat is wel iets, zegmaar, dat ik voor me zie, van.. En zij is ook wel een goed voorbeeld van iemand met een groot platform die dat gebruikt voor iets goeds

En dan, dichterbij huis, wat voor werk heb je naar mij gestuurd, wil je daar wat over vertellen?

Ja, eh, het is een short story, ehh, die ik heb geschreven voor de cursus 'creative writing' van mijn bachelor engels, en het gaat over, eh, een vrouw die net- volgens mij net 12 weken zwanger is, en die uh, dan een miskraam krijgt. En.. ja het is het verhaal vanuit haar perspectief, um, ja hoe die avond zegmaar verloopt.

En hoe is het tot stand gekomen?

Ja ik, ehm, het is best wel lang geleden dat ik het verhaal heb geschreven dus, misschien dat mijn geheugen niet meer helemaal klopt, maar ik weet nog- ik volg al een tijdje een Britse blogger, en zij heeft een aantal kinderen, uhm, ze is 41 volgens mij, en ik weet nog dat ik een keer een interview met haar keek en dat ze toen vertelde over- misschien was het wel een blogpost eigenlijk- maar ze vertelde in ieder geval dat ze een keer, of meerdere miskramen heeft gehad, en dat haar laatste zwangerschap ook een miskraam was, en um, toen vertelde ze over haar ervaring dat ze toen naar het ziekenhuis moest, voor die miskraam, en dat ze toen ehm, op de.. Maternity ward, zegmaar de, soort van zwangerschapsafdeling werd gelegd na die operatie, zegmaar alle vrouwen die net een baby hebben gekregen, omdat er blijkbaar iemand had gedacht 'aah miskraam, bevalling, allemaal een pot nat, leg die vrouw daar maar neer' en dat ze daar lag en dat ze dat zo naar vond, want dat kan ik me ook wel voorstellen als je een, als je net een kind hebt- nou ja, je baby hebt verloren eigenlijk, en dat je dan tussen allemaal extatische vrouwen wordt gelegd die wel een kind hebben gehad. En ik weet nog dat ik dat heel aangrijpend vond om- volgens mij was het wel een blogpost- om te lezen en, dat ik toen volgens mij- ik weet niet of dat tijdens die cursus was dat ik dat las, maar was in ieder geval wel, dat ik dacht 'oh ja misschien wil ik hier wel over schrijven'. Want ik weet ook nog dat zij in die blogpost, eh, zij dat miskramen echt, zegmaar, veel meer voorkomen dan

mensen denken. Volgens mij is het officiële cijfer iets van 1 op de 5, en dat zij zei ‘volgens mij is het wel meer van 1 op de 2 of 1 op de 3’, want vooral in het eerste trimester gaat er gewoon heel veel mis

Ik kan me ook voorstellen dat, nou ja dat ik ten minste ook op je verhaal baseer, dat het gewoon thuis kan gebeuren, dat het niet per se geregistreerd wordt.

Klopt, en ja, dus ik- volgens mij was het inderdaad wat zei ook zie in die blogpost dat er, dat de officiële cijfers waarschijnlijk lager zijn dan het echte cijfer. ja..

Was dat dan ook je voornaamste referentiemiddel met schrijven? Of heb je ook nog andere..

Nee ik heb best wel veel research ervoor gedaan, er zijn ehm.. D’r is een serie op youtube- ik weet ook echt niet meer hoe die heet want ik heb al heel lang niks meer daarvan gekeken- dat is een serie waarin ze interviews doen met allerlei vrouwen die iets hebben meegemaakt, en dat- het gaat dan ook voor een deel over mode en stijl, maar ze proberen ook een soort van verder te gaan dan dat, en het is dus ook een interview waarin vrouwen zich dan langzaam uitkleden tot hun ondergoed in het interview, en heel vaak gaat het dan over iets dat ze dan ook hebben meegemaakt met hun lichaam, en, ehm, ik weet ook- daar was ook een interview met een vrouw die een miskraam had gehad, en ook best wel, volgens mij was dat een best wel late miskraam, en ik weet nog dat ik ook dat interview als reference heb gebruikt en ik heb veel blogs gelezen d’rover want er zijn best wel een aantal die zegmaar hebben geblogd over hun ervaringen daarmee maar er was een vrouw, die had echt heel veel miskramen gehad en die, ze probeerde het zegmaar telkens weer opnieuw en het ging telkens mis, dus uit die blog had ik ook veel informatie gehaald, omdat zij het dus ook meerdere keren had meegemaakt. Maar verder, want, ah, een soort van, professionele medische informatie op het internet is er best wel weinig, dus je moet, je zegmaar niet gedetailleerde informatie.. dus ik heb meer een soort van uit persoonlijke ervaringen van andere vrouwen geput.

En uh, ja hoe is die- de inhoud van jouw werk- met jou persoonlijk verbonden?

Hmm.. ja het feit dat ik het belangrijk vind om, zegmaar, een emotie over te brengen op iemand anders, en ook, iemand zich in te laten leven in, eh, issues die spelen, dat zit er wel heel erg in verwerkt. Maar ik heb zelf nooit- ik ben zelf nooit zwanger geweest, ik heb nog nooit een miskraam meegemaakt, dus dat, wat dat betreft is het niet echt relevant voor mij, maar ik denk ook niet dat ik ooit kinderen wil dus, ja, wat dat betreft misschien niet, maar ik vond het wel, ehm, best wel ingrijpend om te lezen, omdat het dus inderdaad- het is echt best wel een taboe onderwerp, en- terwijl het dus echt heel vaak gebeurt, en dat kwam ook heel erg op mij over van al die verhalen die ik las, is dat die vrouwen zich echt heel geïsoleerd en alleen voelen, en zich voelen alsof ze met niemand kunnen praten ook, hierover. En dat is wel een gevoel dat ik herken, dus dat is misschien dat me wel meer aanspreekt, erin.

Ja, het hoeft ook niet per se voor de, zegmaar de plot van het verhaal, maar misschien ook in de details, of in het proces, maar inderdaad, zoals wat je zegt, die herkenning in een andere ervaring die je wel.. lijkt.

Ja, wat ik dus zelf, zegmaar qua- van medische informatie van medische professionals is er zegmaar heel weinig te vinden, en dat vond ik dus ook best wel belangrijk om in het verhaal, zegmaar naar voren te laten komen, em.. En.. ook, um- want de dokter die ze op een gegeven moment aan de telefoon heeft ehm, gaat niet echt in detail, en op zich snap ik het ook wel dat zegmaar niet tot in de details gaat uitleggen van ‘hee je krijgt nu een miskraam, er gaat nu dit en dit en dit gebeuren’, maar dat kwam ook heel erg telkens in die verhalen naar voren dat vrouwen echt gewoon geen idee hebben wat er, wat hun te wachten staat als dat gebeurt.

Ja.. bizar eigenlijk

Ja, er zijn zelfs verhalen van vrouwen die dan naar de wc gaan en dan een kind, zegmaar die embryo in de WC zien liggen.

Echt bizar.. Ik kan me ook echt niet voorstellen, teminste, wat ik dan van hoor of lees in verhalen die, dan is het vaak heel vroeg dus dan zie je niks, dan is het gewoon een heftige ongesteldheid, inderdaad als je het kind dan ook kan herkennen, dat is echt bizar

Ja.. en stel dat je dan gewoon alleen thuis bent, what the fuck doe je dan

Ja je weet wat er gebeurt dus wat kan je eraan googelen, en als je dan googlet en er is heel weinig info... En, um, misschien wat technischer niet zozeer in het specifieke verhaal maar in het creëren van het verhaal, het schrijven, uh, wat maakt dan- wat is daarvan specifiek van jou?

Hmm, ik weet niet of er iets echt specifiek van mij is, want, ik heb nog niet heel veel ervaring met creatief schrijven, en dit was ook, ja, het is best wel een soort van beginnetje, maar ik wilde het wel vanuit de eerste persoon vertellen ook omdat dat, soort van, dan leef je wat meer mee met haar en zeker omdat, zij weet ook niet wat er in godsnaam gebeurt, ehm.. Dus dat vond ik wel heel belangrijk, en volgens mij zijn de meeste dingen die ik tot nu toe heb geschreven wel eerste persoon.

En in het- in het creatie-proces want je zei net zelf ook dat je heel veel onderzoek hebt gedaan, is dat iets dat je ook wel, zegmaar, als kenmerkend voor jouw aanpak vindt? Of niet kenmerkend maar misschien iets dat je belangrijk vindt..

Hm ja dat vind ik wel belangrijk, maar ik denk dat kenmerken voor mijn aanpak, in ieder geval wat ik weet van andere verhalen die ik heb geschreven ook wel heel erg dat ik mezelf in probeer te leven in de situatie die ik ook niet heb meegemaakt. Want, ik had ook, eh, een van de andere verhalen die ik had geschreven voor deze cursus was over een mosimmeisje die, hm, zegmaar in de metro zit vlak na een aanslag en dat iemand dan, dat mensen haar dan heel argwanend aankijken. Dat is ook niet een ervaring die ik zelf heb gehad. Dus ik denk dat, ehm, dat wel denk ik een kenmerk is van de dingen die ik tot nu toe heb geschreven in ieder geval.

Is dat dan ook iets dat je als een soort van, dan niet per se naar anderen maar ook voor jezelf een ervaring geeft?

Ja, ik denk het wel want het leert mij ook iets over me inleven in issues van anderen. Maar dat is ook hetgene wat ik zegmaar graag mee wil geven denk ik, door deze werken, is inderdaad die ervaring overbrengen naar iemand anders. Dus zegmaar het inlevingsvermogen dat ik zelf moet gebruiken om het verhaal te vertellen hoop ik dat iemand anders dat ook voelt of gebruikt.

Appendix D

Interview with A.B. on May 21, 2018.

H.P. & A.B.

Oke, um, nou ja, wil je beginnen met jezelf omschrijven? En dat mag.. Werk, hobbie, studies, wat heb je gedaan, waar kom je vandaan, wat houdt je bezig? Hoe zou je jezelf omschrijven?

Ehm, ik ben een.. [...] ik eh- ja hoe zal ik mezelf omschrijven- als een.. Witte, hoogopgeleide, ik denk- nou ja ik ben niet middeklasse, toch? Nee, nee, [aan partner:] wat voor, wat voor economische status heb ik? [partner: middeklasse] ah, middeklasse vrouw. Eh, ja ik kan wel goed voor mezelf zorgen. Oke, en ik werk nu full time, met aanhalingstekens, um, bij um, kistendragen. Ik heb een bachelor Liberal Arts & Sciences gestudeerd en in september ga ik de master literatuurwetenschap doen. Dat is denk ik.. Wat ik.. Doe.. en ben. Oh hobbies- naja, ik hou van ehm- hobbies is echt kut eigenlijk-

Naja je mag ook zeggen wat je bezig houdt. Je kan ook zeggen ‘nou ik heb gisteren heel veel flimpjes gekeken over eh..’

Ik hou van paardrijden, officieel is dat wel een nieuwe hobby, en ik heb gisteren gewandeld over het kerkhof, ook heel leuk- het is eigenlijk geen kerkhof want er zit geen kerk bij maar het is een begraafplaats.

‘Hobbies zijn paardrijden en wandelen op het kerkhof’, dat is wel heel cool, echt heel extra

Eh nou ja.. En schrijven, vind ik ook leuk, en lezen.. Ben ook een beetje aan het lezen tegenwoordig.. En series, maarja, dat is zo’n standaard antwoord, iedereen kijkt tegenwoordig series.

Is nogsteeds een hobby toch?

Mmmja, oke [...]

Oke, want wat- wat is de rol van schrijven in je leven?

Uh, nou ik um, ik doe dagboek schrijven.. En gewoon verhalen schrijven. Het is- wat voor rol, moet ik daar verder op ingaan?

Al je wilt

Ja.. het is gewoon een beetje om m’n leven voor mezelf op een rijtje te zetten.

Doe je het al lang?

Eh nou ja dagboek schrijven wel, sinds m’n... 9e denk ik. En verhalen schrijven.. Af en aan sinds.. En gewoon eigenlijk mijn hele leven wel, maar ja.. Af en.. Ja.. meer nu sinds.. Wanneer was het ookalweer? Creative writing?

Uhm... mei/juni 2017

Ja, sinds toen regelmatig

Nog meer gedaan met schrijven de laatste tijd?

...Ik heb laatst een cursus gevolgd. Dat is alweer afgelopen. Ja, cursus.. Over hoe je je leven neerzet.

Cool. En eh, ja wat versta je onder creatief schrijven?

Uhm.. naja eigenlijk het niet-dagboek-schrijven, dat versta ik daar niet onder. Maar wel gewoon.. ja verhalen, fictie, ook gewoon autob- ja gewoon verhalen. Echt dat je een verhaal neerzet. Uhm, ik ben nu een soort verhaal aan het lezen van.. Dat boek van daan horrel[?] is dat, dat is eigenlijk een brief essay, dats- dat valt ook onder creatief schrijven. Al weet ik niet of je dan een paper ofzo, of ik dat ook creatief schrijven zou noemen. Dat is meer wetenschappelijk schrijven. Omdat je dan echt gedoceerd[?] door bronnen.. Ja ik weet niet, creatief schrijven is een beetje.. Eh, het voelt als minder begrensd dan wetenschappelijk schrijven.

En is er ook- zijn er ook wat dingen waar, eh, de creatief schrijver of creatief werk aan moet voldoen?

...Je zou zeggen van wel als ik zeg dat dagboek schrijven geen creatief schrijven is. Ja, um.. Naja ik denk wel ook met hoe zegmaar- dagboek schrijven is puur om gewoon te ventileren. En creatief schrijven doe ik meer om echt een soort verhaal op papier te zetten. Dus om begin, eind.. En een soort iets- een boodschap.. Terwijl als ik dagboek schrijf dan is het om eh 'oh dit was echt heel leuk', of 'niet zo leuk', of hm, ja niemand heeft hier iets mee, behalve ik, omdat het mijn leven is. Ja.

Ja, hmm... [...] waar gaat het werk over wat je met mij gedeeld hebt?

Uh, dat is uh, dat gaat over een fietstocht. Van, eh, van vroeger, van, ja, toch wel zes- ik weet het eigenlijk niet zeker.. Zes jaar geleden? Zoiets? Uhm, dat ik van... toen woonde ik nog bij mijn moeder in harlingen en zij werkte in sneek, en toen ging ik 's avonds tegen het einde van haar dienst aan- zij als verpleegkundige, zij werkte in het ziekenhuis, dus dan had zij diensten tot 12 ongeveer dus dan rond 10 uur half 11 ging ik weg, en dan fietste ik daarheen zodat ik weer mee terug kon rijden met de auto. Um, ja en het gaat over een ontmoeting die ik dan heb. Op een, op een heel donker stuk van de weg met eh, iemand die zich zorgen maakt, of alles wel goed met me ging, eh, ja, dus dat.

En eh, hoe is het tot stand gekomen?

Het verhaal? Uhm.. naja we moesten- het was een verhaal geschreven voor creative writing en we moesten een setting erin verwerken, ehm, dus in eerste instantie had ik dat gekozen omdat het nacht was uh en die weg wilde beschrijven.. Uh, maar wat ik probeerde te doen is- vooral omdat, uhm, nacht, het is net een beetje zoals wat die persoon die mij aansprak ook doet suggereren is dat de nacht wordt gezien als iets gevaarlijks en vooral ook als je donkere weggetjes fietst, dat je dan vanalles kan overkomen en dat je zomaar een verkrachter uit de bosjes kan springen zegmaar.. Wat ik eigenlijk wilde doen met dat verhaal is laten zien hoe de nacht heel veilig voor mij voelde, en dat juist de mensen die ik tegenkwam het ja.. Of juist de persoon, naja.. Het onveilig maakte dus

Hm-hm, door- doordat ze dan juist die onveiligheid aankaart?

Ja- nee omdat uhm, nee niet omdat ze het aankaart maar het was namelijk zo dat eh.. Er was een vrouw en die kwam met een auto langs, en die stopte een paar- een paar meter voor mij, dus, eh, ja dat geeft gewoon een heel onveilig gevoel, dan denk je gelijk 'holy shit uhm, wat overkomt me nu', want het was om te checken, maar.. ja..

Ja.. dus door dan inderdaad die veiligheid aan te kaarten dat ze het veel onveiliger maakt.

Ja, gevoelsmatig in ieder geval wel.

Ja want je kan ook niet achteraf als er niets aan de hand is ontvoelen wat je gevoeld hebt
Ja.
En, naja het is natuurlijk autobiografisch, of, dat- dat is een assumptie die ik nu maak op basis van jouw eh, vertellingen, maar ik ben, ja- wat ik wil vragen is, eh, hoe is de inhoud van het werk aan jou persoonlijk verbonden?
Ehm, de inhoud.. Bedoel je dan de boodschap die ik probeer over te brengen?
In principe gewoon alles, op wat voor manieren ben jij.. Uh, in dit verhaal.
Uhh, nou ja, ja precies het is autobiografisch, het is- ik spreek ook in de ik-vorm, ehm.. Daarnaast heb ik ook aan het einde een stukje waarin ik reflecteer op het verhaal zelf dus dan- op een gegeven moment zeg ik van eh 'als ik er nu weer aan terugdenk dan zou ik willen dat ik dit en dit gezegd had', dus in die manier is mijn nu-ik ook aanwezig in het verhaal, wat eh.. Wat ook wel iets zegt, ja.. Bedoel je dat?
Ja, gewoon ook op welke manier je jezelf verbonden voelt met het verhaal.
Ja..
Is goed, en ehm.. Hoe zit het met het creatie-proces, zegmaar echt van het moment dat je de opdracht kreeg tot aan het eindwerk, wat is daarvoor, uh, kenmerkend, voor jou, hoe kom jij daarin terug- wat is- wat is dat creatieproces van jou geweest, hoe was jij daarin aanwezig..
...ik snap de vraag niet helemaal.
Nee, ik ga m nog een keer beter proberen te formuleren. Uhm, nou ja, zegmaar in het schrijven, in het echt, zegmaar het zegmaar, fysiek maken van het werk, of het verhaal eruit krijgen.. Wat zijn jouw creatie-processen. Wat maakt jouw manier van schrijven jouw manier van schrijven? [...] en het hoeft niet zegmaar een soort van trademark te zijn, het mag ook gewoon specifiek dit uh, dit verhaal.
...Maar bedoel je dan ook je, qua uhm.. Een beetje dat 'situated knowledge' idee, of ik bedoel uhm, dat je eigenlijk altijd sporen van jezelf..
Opzich wel ook wat meer van, uh, weet je, jouw manier, jouw aanpak van creatief schrijven, weet je de een doet heel veel onderzoek naar iets, de ander heeft een bepaald soort verhaal dat ze altijd schrijven.. Wat is jouw creatief schrijven?
Oh, ja, nou ja, uh, ja.. Ik denk wel dat ik het altijd baseer op m'n eigen leven, wat dat betreft, zegmaar uh, ik heb ook wel boeken gelezen waar iemand gewoon in een onderwerp dook die die persoon dan nooit volgens mij was dat Marjon Pauw[?]. Naja, die maakt dan van die misdaadverhalen, een soort van um, waarbij ze dan denkt 'oh ik ben nu wel benieuwd hoe het werkt in het bejaardentehuis' en dat ze dan in een bejaardentehuis gaat zitten, weet je wel? Maar dat- dat zou ik denk ik niet doen. Tenminste, tot nu toe nog niet.
Zou je het willen doen?
Nee! Maar misschien ooit weet je, naja, maar goed ja, maar dat je dus wel- dat ik wel aspecten uit m'n eigen leven neem, om daarover te schrijven. En daardoor dus ook niet heel veel onderzoek hoeft te doen, maar meer gebaseerd op mijn eigen ervaringen, en eigen gedachtegoed.
En waarom?

Hm.. ja, ten eerste omdat het gewoon een stuk makkelijker is, want, ik draag het gewoon bij me, dus ik hoef niet, eh, er in te duiken en ervaringen op te doen.. Lijkt me echt super vermoeiend.. En ten tweede ja, dat is wat ik graag wil vertellen.. Hoe ik de wereld ervaar, weet je in mijn dagboek is het dan anders omdat het dan echt voor mezelf- ik hoef niet veel uit te leggen. En in m'n verhalen probeer ik het ook zo te verwoorden dat het ook begrijpelijk is voor anderen maar dat ik ook, uhm.. In de hoop eigenlijk meer ook, dat je, dat het- ik zeg niet dat het dat doet- maar wel in de hoop dat het ook anderen een andere manier van kijken laat zien.

En hoe speelt- hoe zou je dat- dat, uhm.. Die motivatie van schrijven in dit verhaal eh.. Welk deel van het verhaal wat je hebt gedeelt- is er een deel van het verhaal dat voldoet aan die ideologie?

Ehh.. naja, ja, vooral wat ik ook al zei, de nacht als iets veiligs voelde, en die hele fietstocht eigenlijk als iets veiligs, en dat het dan verstoord wordt juist door een bepaald aspect daarbuiten ofzo... uh.. Ja en dat je op die manier toch wel mensen probeert in te laten zien van.. Dat bepaalde dingen- hoe we dingen zien dat je- dat mensen zeggen van 'je gaat echt niet 25 kilometer alleen fietsen midden in de nacht' dat dat toch.. Natuurlijk kan er iets gebeuren ofzo, maar er is ook iets maakbaars aan, er is ook iets.. Associaties die eraan zitten.. En dat dat niet altijd waarheid is.

Die associaties.

Ja... dus dat, dat ik dat probeer- dat er een beetje achter zit. Ik weet niet of dat overkomt, maar..

Ik vind van wel

Appendix E

Interview with A.K. on May 22, 2018.

H.P. & A.K.

Zou je eerst.. Jezelf kunnen omschrijven?

Uh, sure, ik ben.. Student, first and foremost. Ik doe nu.. Een master- research master literary studies, en ik wil graag na mijn research master een PhD doen.. Nog meer over mezelf.. Ik ben introvert! En eh.. Ik ben niet creatief behalve schrijven, ik kan niet tekenen, ik kan niet knutselen, ik kan alleen maar schrijven, en dat doe ik al heel erg lang. Ehm, ik hou van mensen.

Doe je ook iets met mensen?

..Niet echt- ik werk in een museum, en daar sta ik kaartjes te verkopen en werk ik in het cafe dat het museum heeft en ben ik daar ehm.. Met mensen bezig, maar verder eigenlijk niet. Verder alleen maar ik- ik zie mijn vrienden veel, daar komt het op neer. En dat vind ik heel erg belangrijk. [...] Ik hou van koffie, dat is ook- ik hou van koffie.

En.. verder nog hobbies?

Uhm, muziek.. Luisteren. Ik heb ooit muziek gemaakt, maar dat is een tijdje geleden zegmaar echt gebeurt, verder.. Ik kijk heel veel. Ik ben de hele dag bezig met verhalen, maar vooral andermans verhalen. Ik kijk, ik lees, daar ben ik heel veel mee bezig. Te veel, misschien. En verder.. Hou ik heel erg- ik hou heel erg van mijn werk.. Museumwerk vind ik heel erg leuk en ik hou heel erg van mijn studie. Het is niet altijd even makkelijk maar ik vind het leuk om bezig te zijn met ehm boekanalyses, wat dan ook- ik focus me graag op jeugdliteratuur. Ik vind het heel erg leuk om te kijken naar de boeken die ik zelf lees, die over het algemeen niet serieus genomen worden, dus toen ik daar een paar jaar geleden mee ben begonnen, was het nog echt- heel veel young adult, en dat wordt dan zo heel erg overgeslagen in literatuurwetenschap, mensen denken van 'oh, hier geven we niks om, dit is niet serieus genoeg', en dat vind ik niet leuk. Dus vind ik het heel erg leuk om dan juist dat.. verder.. Ehm.. ben ik veel bezig met mythologie, dat vind ik heel erg leuk, en ehm.. Nee- dat is het ongeveer.

[...] Uhm.. ja wat is de rol van schrijven in jouw leven?

Hm! Oh, dat is.. Moeilijk. Wat is de rol van schrijven..

Hoe lang doe je het al..

Ik ben ermee begonnen toen ik een jaar of.. 10 was, maar dat was eh, dat waren kleine nederlandse gedichtjes, en daarna kleine nederlandse liedjes. Ik ben er wat serieuzer mee begonnen toen ik.. In de tweede klas zat van de middelbare school, toen ik een jaar of 14 was. Het- het bleef een beetje komen, dat is het in elk geval- de ideeën zijn er, de verhalen.. Die komen gewoon, of ik het nou wil of niet, fantaseren en dan whoop- en dan gebeuren er dingen. Of dromen die me niet loslaten. Uhm.. en op een gegeven moment heb ik gewoon bedacht dat ik ze net zo goed op kan schrijven. En daarna is het langzaam best wel- het is wel heel belangrijk voor me geworden want het is een.. De enige manier die ik heb om me goed creatief uit te drukken, iets- iets te maken, en dat vind ik heel erg fijn en het is een manier om.. Te spelen met wat ik interessant vind weet je, ik vind mensen heel erg interessant, de manier waarop mensen werken, gevoelens, gedachtes, hoe dingen invloed hebben op elkaar, eh, en een hoofd induiken, ja.. Schrijven is een hele fijne manier om daar gewoon mee bezig te zijn, en verder.. Het moet een beetje. Het klinkt heel raar, maar als ik niet.. Als ik er echt niet mee bezig ben voor een tijdje, dat.. Voelt gewoon een beetje fout. Ja: het klopt niet.

Oke.. en wat voor'n vormen? want je zei liedjes, en gedichten..

Ja- ja, ik heb heel veel nummers geschreven, ehm, in een paar jaar tijd ben ik er heel veel mee bezig geweest, en toen ben ik weer opgehouden.. Gedichten heb ik er ook heel veel van geschreven, maar ben ik ook weer mee opgehouden- dat kom een beetje in vlagen, het enige wat een soort van.. Consistent deel blijft van wat ik aan het doen ben is echt proza. Echt, boeken. Veel te veel, um.. Die ik niet af krijg. Eh, want ik heb- toen ik begon op 14-jarige leeftijd echt verhalen- boeken op papier zetten, eh, vond ik het echt een sport, om zo veel mogelijk ideeën te pakken, en voor alles een pagina te schrijven, uhm, en zodra die pagina's eenmaal bestaan en die concepten bestaan, dan bestaan ze. Dan vind ik het heel erg moeilijk om ze te droppen. Dat doe ik wel eens, als ik denk 'wow! Dit concept is niet chill, wat doe ik hier eigenlijk?', maar over het algemeen gebeurt het niet zo veel, dus wat ik heb- ik heb meer dan 30 projecten, ehm, waar ik dan kleine stukjes mee bezig ben, waar ik heel erg over nadenk. En dan komt er een nieuwe bij.. Dus heel veel verschillende boeken die in heel veel verschillende stadia zijn van hoe ver ik er mee ben, wat ik ermee wil, en hoe serieus ik erover ben.

Oke, heb je ook, eh, ja ik weet niet of je dat dan professioneel noemt, maar uhm, cursussen gedaan, of, um..

Ik heb, ehm, binnen mijn bachelor engels een vak creative writing gevolgd, en ik heb binnen mijn master nu via een research school een vak creative writing gevolgd- van dezelfde docent- [...] dat is eigenlijk, ja er wordt niet zo veel aangeboden verder, dus ehm, verder niet. Die twee professionele cursussen heb ik gevolgd.

Oke, en eh- ja wat versta jij onder creatief schrijven?

Oh boy.. Alles. Ik denk het wel. Ja fictie, nonfictie, dat is van- dat maakt niet uit, je bent aan het schrijven en je bent creatief. Creatief is natuurlijk een beetje een moeilijke term.. Ja, nou ja het is ook wel een beetje wat ik heb geleerd, want- bij de cursus van simon, en er zit zowel fictie als nonfictie in, en verschillende vormen kan je naar kijken- dat is allemaal geen probleem. Dus dat is, ja- verder alles wat je schrijft.

Is er ook dan, schrijven dat niet creatief is?

..Ja ik zou zeggen- dat is ook wat ik geleerd heb- dat het, eh, het academisch schrijven, eh, gewoon de essays die ik schrijf, zijn leuk en er zitten creatieve dingen in, maar het is geen creatief schrijven, en dat is hetzelfde voor artikelen, echt.. Vertalingen, zou ik ook niet creatief schrijven noemen, denk ik..

Zijn er dan bepaalde dingen waar een creatief werk aan moet voldoen? Om creatief te zijn? Misschien voor jou persoonlijk..

Naja ik denk dat het eerder andersom is: een niet-creatief werk ergens aan moet voldoen. Dat alles creatief is tenzij.. Dat 'tenzij' is dan een stukje.. Het publiek, het onderwerp, denk ik.. De manier waarop je presenteert- als je presenteert als iets wetenschappelijks, dan.. Um.. tenzij het een zelfbedacht wetenschappelijk iets is- een boek over iets dat je zelf hebt bedacht, dan is het niet creatief, in mijn hoofd, als het.. Ja als je het presenteert als 'goh, dit zijn feiten waar ik nu onderzoek naar aan het doen ben', dan niet meer.

En wat is dan de rol van publiek in creatief schrijven? Of, naja het mag meer persoonlijk zijn hoor, het mag ook algemeen..

Naja de rol van publiek is hier als je kijkt naar, he, academisch schrijven dat is voor, um.. Andere academici. Maar verder als je, ja.. Ik denk niet, dat binnen creatief schrijven- binnen wat ik

definieer als creatief schrijven- dat het dan uitmaakt welk publiek het dan aan het lezen is, het blijft creatief schrijven. Natuurlijk maakt het publiek heel erg veel uit voor wat je aan het schrijven bent, maar het blijft creatief.

Ja.. heb je dan ook een bepaald publiek in gedachten, als je dingen schrijft?

Ja, ja dat denk ik wel. Teminste, als ik ben daar best wel, uhm, ik probeer erover na te denken, maar tegelijkertijd ben ik daar heel erg basic in, uhm, gebruik ik daar vooral voor: hoe oud zijn de mensen waar ik over schrijf, wat zijn de onderwerpen waar ik over schrijf, um.. Dus toen ik begon, was ik 14, waren ook mijn, uhm, hoofdpersonen 14, daar komt het op neer. En zo bleef dat doorgaan, dus mijn hoofdpersonen werden 15 en 16 en 17 en 18, uhm.. En nu ben ik 22, en zijn mijn hoofdpersonen tussen de 20 en 25. Ik ben daar iets breder in geworden. En daar, eh, dat hou ik ook wel in gedachten. Als ik nu begin aan een werk waarin iedereen 24 is, vind ik- ik vind het een hele fijne term: new adult, ehm, een genre dat onbekend nog is, maar echt, echt gericht is op dat vak tussen, zeg 18 en 25, die groep mensen, de jongvolwassenen, dus dat zou ik dan zo identificeren, terwijl ik het werk, waarin ik- weet je op een gegeven moment ben je begonnen met iets, en je hoofdpersoon is 17, ja, dan kan ik 'm wel op blijven schuiven, alleen dat werkt dan niet meer, dus die zou ik dan weer definiëren als young adult. Er zijn wel.. D'r zijn ook wel dingen die ik schrijf waarvan ik echt denk 'uh, ik weet niet zo goed wat dit is', en dan vind ik het ook moeilijk in te schatten wat voor publiek dat interessant zou vinden, ehm, en dat probeer ik- dat probeer ik dan gewoon los te laten. Uiteindelijk is er nog geen publiek, want die 1 of 2 mensen die ik ernaar laat kijken- zegmaar.. En dat is dan ook wel oke, dat komt later wel, kijken 'het moet binnen de literatuur groepen/classificaties passen'.

Ja, oke. En eh, waar gaat het werk over wat je met mij gedeeld hebt?

..uhm.. Dat gaat over het verliezen van iemand, en dan, weer verder gaan. En, het gaat over depressie, tot op zekere hoogte, en over vriendschap, en over hoop. Dus eh- dat klinkt allemaal heel abstract. Maar het is- het is ook heel abstract, tuurlijk weet je, dat is ook hoe ik het heb bedacht, een soort representatie van, ehm, een gemoedstoestand, van een moment, in dit geval praktisch, in het echte leven, em, is het moment dat iemand bij je weggaat, en dat je volledig verdwijnt voor een bepaalde tijd- in dit geval dat er dus iemand is die uiteindelijk dat niet meer toestaat, tot op zekere hoogte, die gewoon 'huppekee, nou ga je weer mee; ik trek je gewoon weer mee even, oke? Komt goed!', eh, en dat je daarna dan weer dat zetje hebt gehad wat je nodig hebt om dan weer door te gaan op een bepaalde manier.

En hoe is het tot stand gekomen?

Uhm, dit was redelijk.. Simpel, op een bepaalde hoogte, in januari, um, zag ik een prompt, en dat was bruggen, uhm- of de brug, was het geloof ik, toen- ik wist dat ik dat wilde, ik heb- het was een best wel specifieke prompt: 'dit is waar je iets mee moet, en zo veel worden moet het zijn- precies zo veel woorden', dat was de uitdaging die het gaf. En om te bedenken wat ik met die prompt wilde doen ben ik door een playlist heengegaan en ben gewoon op zoek gegaan naar liedjes met titels waar 'brug' in zat. En de eerste die ik tegenkwam ging inderdaad, eigenlijk over het gezegde.. Um.. 'to burn a bridge'. En dat visualiseerde ik, en dan zie je een brug. Um.. en toen ben ik basically gewoon gaan combineren uit de betekenis van het gezegde en wat er nou eigenlijk gezegd wordt dus inderdaad het representeren van een relatie die stukgaat door inderdaad een wereld je voor te stellen waarin iedereen een eiland heeft, in de lucht, waartussen allemaal bruggen gemaakt kunnen worden. En die moet je dan- en met z'n tweeën moet je dan allemaal bruggen maken, en die bruggen zijn dan sterk, of niet sterk, en die vallen uit elkaar, of die moet je repareren, zoals je relaties bij moet houden als je die samen maakt, en ja, het van twee kanten moet komen, en dat soms, iemand ze in de fik steekt, ze afbrand, en verwoest, wat je daar nou van vind of niet. Um.. en het wordt pas echt vreemd en abstract op die manier op het moment dat, in dit geval Doris, um,

eigenlijk iets doet dat helemaal niet in je eentje.. Een relatie maken met iemand anders, omdat amy niks kan op dat moment, en dan vervolgens ook nog van het ene eiland naar het andere eiland, fysiek, um, dat is eigenlijk waar het niet meer klopt, de metafoor, omdat dat natuurlijk- je kan niet, als persoon, in het hoofd van een andere persoon, dat werkt niet helemaal zo. Dat is dan, wat je er van maakt.

En.. want je hebt dan Amy en Doris? Zijn eigenlijk de hoofdkarakters. Is er ook een reden dat zij alletwee vrouw zijn? Is dat toeval?

..Een beetje, het is voor mij, um.. Aan de ene kant komt dat vanuit mijn eigen vriendschappen. Ik heb heel veel hele leuke mannelijke vrienden, maar uhm.. Nou ja, ik vind het moeilijk, maar ik weet niet- Doris was voor mij gewoon.. Wat ik dan voor me zag als ik dacht 'wie komt dat even doen? Wie komt dat doen? Wie komt er, eh, over zo'n brug heen- ze die zelf in elkaar, komt er over zo'n brug heen en gaat dat eventjes fixen'. En dat is voor mij, ehm, een vrouw, om de een of andere reden, uhm.. En het is voor mij ook- er zit een lading in.. Ik ben zelf bi. Dus waar je het kan zien als.. Puur platonische vriendschap- prima- zit er tegelijkertijd voor mij een kleine nugget van hoop op iets nieuws, met iemand anders. Maar dat is.. Subtiel... en dat is denk ik- gewoon in de hedendaagse schrijfwereld- subtieler, als het ook een vrouw is. Dat als ik er een man van had gemaakt, dat mensen misschien eerder de connectie zouden leggen van 'oh is d'r nieuwe vriendje', weet je wel, 'dat is d'r oude vriendje en nou komt d'r nieuwe vriendje en die komt haar dan helpen'. Terwijl het hier nu.. Eh.. uit de basis makkelijker gezien wordt als vriendschap, maar dan ook het stukje erin 'maar het kan'. En dat is denk ik waar ik voor wilde gaan- het is de potentie, het kan iets anders worden, het kan iets zijn, maar in de basis moet het vriendschap zijn. En dat was makkelijker met een vrouw.

Cool. En eh, is er misschien een beetje overlap met wat je net precies vertelde, zegmaar, hoe is de inhoud van het werk met jou persoonlijk verbonden? Zijn er nog andere elementen waar je- die dat oproept, deze vraag.

Uhm, nou ja een stukje.. Uiteindelijk schrijf je vanuit ervaring, of tenminste, niet iedereen- ik schreef dit, uiteindelijk, vanuit mijn eigen ervaring. En dan vooral in.. dat ik probeerde te omschrijven hoe ik mezelf heb gevoeld binnen deze metafoor van 'lig met het vuur aan je voeten' en.. Hoe dat dan zit. En dat was voor mij wel erg belangrijk- ik probeer- dit is zo naar- dat zijn van die gevoelens waar je eigenlijk heel weinig mee kan- dat is super moeilijk om te omschrijven, hoe dat voelt.. Eh, ja en met een hele vreemde metafoor weet ik daar nog wel eens mijn vinger op te leggen. Dus er zitten 1 of 2 zinnen in waarvan ik denk 'ja dat is, uh, dat is hoe het voelt'. Wat uiteindelijk een soort van de kern is.. Uh.. van wat ik probeer te doen, gewoon.. Proberen te omschrijven wat er gebeurt in zo'n hoofd. En dat is, uhm.. Toen ik zelf- nee ik heb zelf 1 lange relatie gehad, tussen dat ik- ik was 14, totdat ik 17- nee, jawel, 17, 17.5?- uhm.. En toen dat stuk ging, ging het heel slecht. Dat was een hele, hele slechte ervaring. Ook wel- het was een hele ingewikkelde situatie. Het klopte allemaal voor geen meter. Ik snapte er geen bal van. En dat is alleen maar ingewikkelder geworden in die jaren daarna, eh, maar in de basis deed het gewoon- deed het pijn en snapte ik het niet, snapte ik niet waarom het gebeurde, wat er aan de hand was, en snapte ik niet hoe het feit dat iemand mij niet meer leuk vond d'rvoor moest zorgen dat ik die persoon opeens ook niet meer leuk vond. En snapte ik niet dat niemand begreep dat dat niet zo werkt. Dat je niet kan ophouden met om iemand te geven, alleen omdat die persoon zegt 'hou ermee op'. En eh ja, dat kan je nou wel zeggen, maar, dat gebeurt niet zo vlug. Maar in de laatste jaren heb ik zelf heel erg geleerd- ik bedoel, ik heb altijd geweten hoe belangrijk vrienden zijn, vrienden zijn gewoon heel erg belangrijk- familie net zo hard- gewoon de mensen om je heen die niet vanuit romantische gevoelens komen. En hoe sterk die relaties kunnen zijn, en hoe belangrijk. Um, heel erg geleerd hoe zeer die verschillende soorten gevoelens gelijk zijn aan elkaar. En evenveel waard zijn. Uhm.. en daarom leek het me belangrijk, denk ik, dat iemand.. Je dan komt helpen omdat ik ook heb gezien weet je ik heb natuurlijk bij mensen om mee heen wel heel veel

gezien dat ze mensen kwijtraken- dat gebeurt. Dat is heel pijnlijk, maar dat zie je, en dan zie je dat er, uh, mensen een beetje verdwijnen in zichzelf, en dat het lastig is, dat mensen daar heel anders op reageren. Dat er inderdaad mensen zijn die, eh, die dat laten gebeuren. En die mensen, die hun vrienden gewoon laten gaan, omdat het niet meer lukt, en omdat het, he, die hebben ook dingen aan hun hoofd en het werkt allemaal niet, dus dat moet soms. Maar hoe- hoe mooi het dan is dat er dan mensen zijn, die dat niet doen. Die je gewoon komen halen. Uh.. en dat is denk ik voor mij als persoon heel erg belangrijk, zoveel over hebben voor de mensen van wie je houdt, en dat gewoon doen, uh, en dat wilde ik gewoon eventjes.. Praisen, denk ik, van 'he, dit is echt heel erg mooi als mensen dit doen'. En heel erg, heel erg krachtig. Kan heel erg veel veranderen. Terwijl het eigenlijk helemaal niet zo- ja je bent in je eentje een brug in elkaar aan het zetten, en dat is zwaar. En het feit dat je dat overhebt voor iemand, dat is iets.. Waar ik zelf naar streef. En dat krijgt dan z'n eigen soort van.. verhaaltje.

En.. [...] want hoe is het creatie-proces aan jou verbonden? En dan, ja, denk ik vooral aan gebruiken of handelingen, of misschien meer in de vorm?

Wat voor mij heel belangrijk is, is het waar ik op schrijf. Mijn handschrift is naar, ik houd mijn pennen verkeerd vast, ik houd mijn pennen een soort van, raar vast, en dan begint mijn hand te verkrampen- dat is heel naar. Dus voor mij was het een soort van magisch, toen ik.. Ik denk ook echt 14-jarige leeftijd, misschien iets ouder, eh, voor het eerst toegang had tot een toetsenbord. Dat maakt voor mij heel erg veel uit. Het schrijven op, eh, een laptop, of op een computer. Omdat het zo veel makkelijker is om dingen te verwijderen, om dingen te kopiëren, het is zo veel sneller. Het heeft veel te maken met de manier waarop ik schrijf, ik schrijf heel erg uit de losse hand. Zeker dit soort kleine dingen, dan ga ik gewoon zitten, en dan schrijf ik zoals ik denk. En dan schrijf ik zoals ik het zie. Een deel cinematografisch en een deel.. Vanuit gedachtes. Bijna stream of consciousness, maar net niet. Want het moet wel iets van een vorm hebben. Dus ik denk wat daar bij mij belangrijk is, is dat ik het op een toetsenbord kan schrijven, en, uhm, dat ik er niet over nadenk. In het begin, als ik aan het schrijven ben, dan schrijf ik gewoon, en er gebeuren regelmatig- dat ik iets opschrijf wat ik nog niet had bedacht. Wat er op neerkomt dat iemand opeens, um.. Weet ik veel, een bepaalde hobby heeft, dat ik echt denk 'ik had niet bedacht dat deze persoon deze hobby had, maar blijkbaar is dat zo', want ik heb het nu drie zinnen geleden opeens opgeschreven. En dan komt daarna wel het proces waarin je gaat kijken naar 'oke, hoe zit het met de zinnen en hoe zit het met de woorden, en klopt het wel, is dit wel wat ik bedoel, is dit wel de sfeer die ik over wil brengen met dit werk'. En er wordt vanalles in geschraapt, en vanalles in veranderd. Maar vanuit de basis is het voor mij in het creatieve proces vooral belangrijk dat het gewoon allemaal laat gebeuren. En ik heb regelmatig het idee, uh.. Heel moeilijk dit, proberen het uit te leggen aan mensen, um.. Dat het verhaal er al is. En ik schrijf het alleen maar op. En ik kan niet alles.. Laten gebeuren. Ik kan wel twee personages hebben, en twee personages kunnen van elkaar gaan houden, maar als er twee personages zijn- d'r zijn ook personages die niet van elkaar kunnen houden. Dat kan niet. En dan kan ik dat niet forceren. Dat lukt niet. Alsof- alsof de personages er zelf staan en zeggen: 'doe niet. Wat probeer je hier te doen- gaat niet lukken. Nee sorry dit ga ik niet doen'. Um, terwijl dat heel vreemd is, omdat uiteindelijk ze in mijn hoofd zitten, dus ik ze alles kan laten doen wat ik wil, maar zo voelt het niet altijd. Het voelt niet altijd alsof ik er tegenin kan gaan, en dat ik ze zomaar kan veranderen en ik andere mensen van ze kan maken. Um.. en op die manier gebeurt het ook. Het schrijven. Weinig over nadenken, veel opschrijven.

Appendix F

Interview with J.G. on May 23, 2018.

H.P. & J.G.

Zou je kunnen beginnen met jezelf omschrijven?
Mezelf omschrijven.. Ik ben [J.G.], ik ben 24 jaar, ik woon in Rotterdam, uhm.. Mezelf omschrijven.. Lastig man
Ja, ja- uhm.. Werk, hobbies..
Ik studeer communicatie, en voor de rest.. Ja ik ben best wel introvert, ik hou mezelf meestal van mensen af, en eh, ja, dat is een beetje mezelf beschrijven. Ik ben voor de rest heel creatief, ik hou van tekenen, zingen, schrijven, verschillende manieren om mezelf te expressen. Dat ben ik zo'n beetje
Cool- ja.. Het is wel leuk- je bent de tweede die zegmaar als identiteit zegt 'ik ben introvert'. Ik denk dat dat best wel een gedeeld ding is zegmaar, ik heb dat zelf ook heel erg.. En ja, eh, nou wat is de rol van schrijven.. In jouw leven?
Uhm, ik, um.. Het is voor mij sowieso een uitlaatklep, dat in de eerste plaats. Ik vind het gewoon.. Ik vind het ook leuk om met woorden te spelen, uh... praten is niet echt mijn sterkste punt, dus, dan doe ik het via schrijven, en dan gaat het iets makkelijker. Want eh, juist omdat ik zo introvert ben- een beetje anxiety enzo- eh, heb ik altijd het gevoel dat ik te veel heb gezegd, of te weinig ofzo- dat soort dingen, dus wanneer ik schrijf dan kan ik een perfect amount zeggen van wat ik wil zeggen. Dat een beetje, en eh, voor de rest- het heeft me wel gewoon heel veel geholpen, uh, in moeilijke situaties, mezelf echt kan expressen en eh, ik weet niet, dat dus. Het helpt me gewoon, op heel veel momenten.
Oke. En uh, wat versta je onder creatief schrijven?
Creatief schrijven.. Uhm, schrijven- ik heb altijd geschreven voor mezelf in een manier van symboliek, puzzeltjes als kind zijnde, en achterstevoren schrijven- of spiegelschrift weet je, dat soort dingen, om het echt voor mezelf duidelijk te houden, maar dat andere niet meer kunnen ontcijferen wat ik bedoelde zegmaar, helemaal. En eh, ik denk dat daar mijn creativiteit is gebloeid, ofzo, dat ik van daaruit, nou ja, creatief schrijven. Gewoon andere manieren van iets duidelijk maken, in plaats van heel grof zegmaar, het anders maken. Dat is voor mij een beetje.. Creatief schrijven.
Zijn er ook dingen waarvan je vindt 'dat is geen creatief schrijven'?
Uh.. whatsapp. Nee, ik weet niet, eh, als het voor jou zelf creatief is- creatief schrijven is, denk ik dat het gewoon creatief schrijven is. Het is maar wat jij, ja, wat jij vind van je eigen werk denk ik.
Ja. En in Principe had je je werk naar mij gestuurd via WhatsApp, dus ja, maar dan is het eigenlijk meer de vorm dan de- dan de- waarin het verzonden wordt natuurlijk. En Ehm, zijn er bepaalde dingen waar een creatief werk aan moet voldoen?
Eh.. ik weet niet- ik heb juist het gevoel met creatief schrijven dat het dan juist niet uitmaakt- dat echt geen vorm is en dat jij zelf de vorm bepaald ofzo. Dat is voor mij eh, dat is het.

Ja. En uhm, zou je wat willen vertellen over het werk dat je naar mij gemaïld hebt?

Uh, ja dat is een gedicht dat ik heb geschreven, Uhm, het was een beetje een soort van mijn strijd met depressie, en anxiety een beetje. Ik heb er veel- ik heb er heel lang mee gestruggeld. Ik weet niet voor mij was het een beetje, eh, proberen.. ja ik struggle wel eens met depressie, en niet altijd ga ik er helemaal in, in die depressie, maar vaak gewoon wel balanceer ik zegmaar, je danst op een soort.. lijntje, tussen sanity en eh, ja, depressie. Dat is een beetje wat ik probeerde, voor mezelf, op te schrijven, en.. ik begon het gedicht met eigenlijk alleen 7 regels, dat was het, en uiteindelijk heb ik het uitgebreid, door, eh, alle gevoelens die erbij komen kijken op te schrijven, en eh... ja dat is het eigenlijk, het is echt- ik heb dat proberen vast te leggen, voor mezelf een beetje duidelijk te maken wat er eigenlijk in mij omgaat, op het moment dat ik me zo voel. Ja, dat is het.

Heb je het ook, eh- ja daar ben ik ook benieuwd naar: ben je zelf ook iemand die dan optreedt? Of schrijf je alleen voor jezelf?

Nee, ik treed ook op- um, ik heb nu een paar dingen gehad, events, en binnenkort, um- ja meer. Ik ben nu echt bezig met proberen een soort iets op te bouwen voor mezelf, en vaker op te treden, ik vond het wel echt heel leuk om um, om mijn gedichten met emotie zeg maar, eh, weet je, uit te spreken. Dan kan ik toch veel meer lading aan het gedicht brengen dan als het alleen maar opgeschreven is, voor mezelf.

Heb je dit gedicht ook, eh, uitgevoerd?

Ik heb het eh, 1 keer voorgedragen, met een open mic, het was wel positief ontvangen.

Ja ik vond het ook heel leuk om te lezen- nou ja tenminste, hoe je dan, ja.. ik weet nooit hoe je die specifieke rijmsoorten noemt maar met 'glorie' en 'allegorie'- ik kan me voorstellen dat dat in gesproken ook.. ja, iets extra's geeft ja.

Ja, zeker.

En eh.. Hoe is het werk tot stand gekomen?

Hoe bedoel je?

Ja.. um.. eigenlijk het hele praktische ervan. Weet je, hoe kwam je op het idee ervan, hoe ga je het opschrijven.. en hoe heb je dat toen gedaan, waar..

Um, eigenlijk het eerste begin was midden in dat gevoel zelf, toen heb ik de eerste 7 regels opgeschreven, eh, en van daaruit eh, ja ben ik verder gaan werken. Bij mij gaat het meestal in een paar stappen zegmaar- eerste begin is echt lines opstellen die of al een in mijn hoofd spelen, of in het moment zelf.. En vervolgens terug gaan kijken, en dan, um, wat meer concrete dingen opschrijven. En vandaaruit dan weer.. Ja, wat neerzetten zoals ik wil en welke volgorde en waar wat komt.. Zo'n beetje. Dat is het praktische bij mij.

En.. naja dat is ook al een beetje duidelijk geworden maar misschien heb je er nog meer over te zeggen: hoe is de inhoud van het werk met jou persoonlijk verbonden?

..Elke manier eigenlijk. Dit gedicht is echt heel persoonlijk, eh, ja, alles eraan is heel persoonlijk. Alleen dan proberen te verbloemen, denk ik, want ik- natuurlijk ga ik niet alle echte, echte details opschrijven. Dat je echt- ja dat kan ook, maar dat is niet wat ik hier heb gedaan. En eh, ja, dat dus. Alles is gewoon persoonlijk eraan.

En dan die persoonlijke inhoud, uh, en die dan eh- ja dat het dus met jou verbonden is, hoe is dat dan in relatie tot de mensen voor wie je het opvoert?

In dit geval, eh, misschien dat ze ergens herkenning erin vinden, van het gevoel, dat- dat ze dat herkennen. Want heel veel mensen hebben te maken met.. Allemaal verschillende soorten dingen, weet je, en eh, dat- maar in dit geval moet ik zeggen dat ik niet echt bezig was met een verbinding met anderen maken. Het was echt vooral met, eh, proberen wat duidelijk te maken voor mezelf. Iets te begrijpen van mij. Dus misschien dat andere mensen dan ook wat meer van zichzelf kunnen begrijpen, of zichzelf erin kunnen vinden, maar in dit geval heb ik niet echt gedacht daaraan.

En aan andere werken doe je dat meer? of..

Eh, om heel eerlijk te zijn, um, jawel. Ik probeer wel met andere werken- hangt er vanaf wat het thema een beetje is, maar als ik iets positiefs uit probeer te brengen dan wil ik wel dan andere mensen zich ook beter daardoor voelen, toch? Dus eh, dan probeer ik wel de lessen die ik heb geleerd bijvoorbeeld voor hun ook duidelijk te maken. Dat soort dingen. Maar ik hou het echt heel persoonlijk voor mezelf. Gewoon- ik denk dat dat ook het beste is, voor- voor het schrijven. En voor anderen om zichzelf erin terug te vinden. Ik denk dat dat vanzelf gaat op het moment dat je heel persoonlijk bent gegaan.

Tof. En uhm.. Ik vind dit altijd een moeilijke vraag om goed te formuleren, maar er- ja, dus niet hoe je jezelf persoonlijk verbonden voelt aan de inhoud maar meer aan het proces van schrijven- dus eigenlijk wat je ook al vertelde met 7 zinnen, dus eh, ik- ik zit te denken of ik deze vraag nou eigenlijk wel opnieuw moet stellen.. Uhm.. ja heb je misschien andere gebruiken of handelingen als het gaat om schrijven- niet eens specifiek voor dit werk maar ook voor andere werken.

Uh, rituelen? Die heb ik wel, eh, ik loop altijd. Ik maak vaak, um, zoals ik zei ik ben introvert dus ik heb momenten nodig kan opladen zegmaar dat ik mezelf moet opladen, ehm, van de buitenwereld zegmaar, en dan eh, ga ik vaak lopen in de avond, en dan loop ik een paar uurtjes- 3 of 4 uurtjes, en dan- al die, um, zelfde gedachtes die de hele week zijn langsgeweest, of gedachtes op het moment zelf, die schrijf ik dan op, gaandeweg. Ja- gewoon random wat er in me opkomt, dan schrijf ik dat op en dan, em, ja dat is het eigenlijk.

Schrijf je dan ook, tijdens het lopen? Of verzamel je het echt tijdens het lopen en ga je daarna..

Nee, ik doe het tijdens het lopen. Dus soms dan loop ik over straat en dan moet ik effe snel opschrijven want ik moet deze niet vergeten weet je, dat zo- maar meestal ga ik gewoon uh, een plekje zoeken, dan heb ik een paar verzameld, dan ga ik een plekje zoeken waar ik ga zitten, en dan schrijf ik het daar allemaal effe rustig op. En dan komen er vaak ook meer dingen zodra ik aan het schrijven ben van 'oh dit, oh dat' weet je wel, dan ga je vanzelf door. Dan kom je in een flow, en eh, ja- ik moet wel zeggen: ik eh, kan die creatieve flow zegmaar.. Met lopen komt het er wel een beetje uit, maar ik heb niet echt een manier gevonden waarop ik het volledig kan benutten zegmaar. Weetje dat het echt- dat ik het ook kan oproepen bij mezelf, dat heb ik nog niet echt gevonden. Dus het is voor mij ook best wel lang, eh, het duurt best wel lang voordat ik een gedicht echt af heb, en, ja dat.

Is het dan ook dat als je een bepaald idee hebt voor een gedicht, en je gaat lopen, en je schrijft erover, dat je dan.. Datzelfde gevoel bij de volgende keer lopen weer terughaalt- of dat er dan weer andere gevoelens bijkomen?

Uh, het eerste- het allereerste schrijf ik mijn persoonlijke gevoelens op, eh, zegmaar zo dicht mogelijk bij uh, mijn eerste reactie- dus stel je voor, ik schrijf een boos gedicht, dan eh, mijn eerste woede dan- niet per se rationeel, maar gewoon het gevoel. En dan vandaaruit ga ik weer verder

kijken naar, 'oke, dit is wat logischer'. Zo, ja ik weet niet, gewoon wat rationeler steeds weet je, en dan combineer ik die twee.

Een soort van gelaagdheid dan eh..

Juist, een soort van inderdaad, ja.. Want ik- ik kan natuurlijk niet alleen vanuit mijn gevoel schrijven, want als ik direct vanuit mijn gevoel schrijf dan kan ik ook andere daarmee beledigen of pijn doen, snap je? En dat is niet wat ik wil: ik wil wel gewoon, ja rationeel blijven. Omdat, wel, eh, ook vooral je staat daar en je mag iets voordragen en dan, ik weet niet, ik vind wel dat ik de juiste dingen moet zeggen.

Ja.. ja. Want hoe zie je dan eh, het performen- hoe het zegmaar performen in relatie tot ook.. Introvert zijn?

Uh, het hele- ja het rare is ik ben introvert, maar ik heb altijd wel gehouden van juist de dingen die ik denk juist extraverte mensen leuk vinden. Dus echt op stages staan, zingen.. Performen enzo. Dat vind ik gewoon heel erg leuk, maar het is gewoon een beetje tegenstrijdig met mijn natuurlijke aard weet je, maar als ik daar sta voelt het meer als.. Dat het zo moet zijn ofzo- ik weet niet, dat het gewoon- het voelt gewoon goed. En ik ben wel echt heel zenuwachtig en nerveus en alles, maar zodra ik dan even mijn ding heb gedaan, dan word ik er wel blij van want het is wel iets wat ik altijd leuk vind en ik wil niet alleen het voor mezelf de hele tijd houden weet je? Ondanks dat ik introvert ben gewoon wel voor gaan.